உ

கணபதி துணை

தொட்டிக்கலை

ஸ்ரீ சுப்பிரமணியமுனிவர்

இயற்றிய

கலைசைச் சிலேடைவெண்பா.

—[o]—

இது,

திருவாவடுதுறை யாதீனவித்வானும்,

மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்துச் சைவநூற்பரிசோதகருமாகிய

சே. ரா. சுப்பிரமணியக்கவிராயரவர்களெழுதிய

குறிப்புரையுடன்

பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

மதுரை:

தமிழ்ச்சங்க முத்திராசாலை

(இரண்டாம் பதிப்பு.)

ரக்தாக்ஷி-ளு ஆடிமீ

1924.

உ

கணபதிதுணை.

கலைசைச் சிலேடை வெண்பா.

காப்பு.

கார்மருவுஞ் சோலைக் கலைசைச் சிலேடைவெண்பாச்
சீர்மருவக் கூறுந் திறம்வருமே—ஏர்மருவுங்
கோதறுமுத் தோடைக் குளத்திருதாட் செங்கழுநீர்ப்
போதகமென் போதகத்தாம் போது.

குறிப்புரை.

சிலேடைவெண்பா—இரண்டுபொருளைத்தருகின்ற வெண்பா. கோது அறு முத்து ஓடை குளத்து இரு.தாள் செங்கழுநீர்ப்போதகம்—குற்றமற்ற முத்துக்களைப்பதித்த பட்டமணிந்தநெற்றியையும், இரண்டுபாதத்தையுமுடைய செங்கழுநீர்யானையாகிய விநாயகக்கடவுள். என் போது அகத்து ஆம்போது—என்னுடைய பூவையொத்த மனத்தில்வந்து தோன்றுங்காலம். (க)

வட்டிக் கலைநீர் வடித்தமைப்போர் மன்னுதிருத்
தொட்டிக் கலைவெண்பாச் சொன்மாலை—கட்டிடமெய்ச்
செங்கழுநீ ராம்பலிரு செந்தா மரைமலருந்
தங்கிடுமென் னெஞ்சகத்தே தான்.

இக்கு அலை நீர் வடித்து வட்டு அமைப்போர் மன்னு—கரும்பை அலைத்தெடுத்த நீரைத்தெளித்து வட்டாகவமையச்செய்பவர்கள் நிலைபெற்றிருக்கின்ற, செங்கழுநீ ஆம்பல்—செங்கழுநீர்யானையாகிய விநாயகக்கடவுள். மலர் என்றது பாதத்தை. மாலைகட்டிடச் செங்கழுநீர்மலர், ஆம்பன்மலர், செந்தாமரைமலர் என்னெஞ்சகத்துத் தங்கிடும் என வேறு பொருளொருண்மை காண்க. (உ)

நூல்.

நீருலவும் பூமகளு நெட்டகழின் வார்புனலுங்
காருணிய மீதூர் கலைசையே—ஏருலவுந்
தண்டரங்க மாலையார் தாங்குமுடி யார்வரைக்கோ
தண்டரங்க மாலையார் சார்பு.

காருணியம் மீதூர்—கிருபை அதிகரிக்கின்ற. கார் உணிய மீதூர்—மேகமானது உண்ணும்பொருட்டு நெருங்குகின்ற. மீதூர்தல் ஈண்டு நெருங்கல். தமிழ்ச்சொல்லகராதியிற் காண்க. தண்டு அரங்கம் மால் ஐ—தண்டாயுதத்தையுடைய திருவரங்கத்தி லெழுந்தருளியுள்ள மாலுக்குத் தலைவர். ஆர்—ஆத்திமாலை. வரை கோதண்டர்—மலையை வில்லாகவுடையவர். அங்கம் மாலையார்—என்பு மாலையுடையவர். (க)

மாதரணி குங்குமமும் வாளேந்து கையினருங்
காதமருக் கூருங் கலைசையே—போதலரும்
அங்கொன்றைத் தாரா ரறிந்து தமைப் போற்றுதார்க்
கங்கொன்றைத் தாரா ரகம்.

காதம் மரு கூரும்—காததூரம் வாசனைமிகுகின்ற. காது அமருக்கு ஊரும்—கொலைசெய்கின்ற போருக்குச்செல்லுகின்ற. அம்—அழகு. அங்கு—அவ்விடம். ஒன்று—ஏகமாகியவீடு. (உ)

வாஞ்சைதரும் பைங்கிளியு மாங்குயில்போல் வார்த்தையருங்
காஞ்சியிடை யார்க்குங் கலைசையே—ஆஞ்சலத்தால்
வெற்றிமதிக் கண்ணியான் வீயாம லாண்டவருள்
வெற்றிமதிக் கண்ணியான் வீடு.

வாஞ்சை—விருப்பம். காஞ்சியிடை ஆர்க்கும்—காஞ்சிமரத்திலிருந்தாரவாரிக்கும். காஞ்சி இடை ஆர்க்கும்—எண்கோவைமணிவடத்தை இடையிற்கட்டும். வெற்று இ மதிக்கு அண்ணி—வெறுமையான இம்மதியை அடைந்து. வீயாமல்—கெடாமல். மதிக்கண்ணி—சந்திரனாகியமாலை. (ங)

ஆவலுடன் பாவலரு மாழுகால் வண்டினமுங்
காவலனைச் சூழுங் கலைசையே—மேவும்
அரிவையம்பா கத்தா னரனொருமூன் றெய்தோன்
அரிவையம்பா கத்தா னகம்.

காவலரைச்சூழும்—அரசரைச்சுற்றியிருக்கும். கா அலரைச்சூழும்—சோலையிலுள்ள பூவை ஆராயும். ஆராய்தலாவது இம்மலர் தேன் உண்ணுவதற்காம். இம்மலர் தேன் உண்ணுவதற்காகாது என ஆய்தலாம். அரிவை அம்பு ஆக—திருமாலைக் கூரிய பாணமாக. அரிவை—உமாதேவியாகிய பெண்ணை. (௪)

இச்சைமட வார்தனமு மீட்டறத்தி னோர்த்தனமுங்
கச்சங் கடக்குங் கலைசையே—மெச்சிவட
ஆலமருந் தண்ண லறுகணிவோன் வந்தெழுந்த
ஆலமருந் தண்ண லகம்.

கச்சு—அங்கு அடக்கும்—கச்சினை யங்கே யடக்கும். கச்சம் கடக்கும்—அளவைக் கடந்திருக்கும். தண் நல் அறுகு அணிவோன்—குளிர்ச்சியையுடைய நல்ல அறுகம்புல்லைச்சூடியவன். ஆலம்—விடம். (௫)

நாவலர்தம் புத்திரரு நண்ணும் பிரமரமுங்
காவியங்க ளாயுங் கலைசையே—தூவெள்ளைக்
கோட்டுக் குழையார் கொழுங்கயற்கண் மெல்லியலாங்
கோட்டுக் குழையார் குடி.

பிரமரம்—வண்டு. காவியங்கள் ஆயும்—காப்பியங்களை ஆராய்ச்சிசெய்யும். காவி அம் கள் ஆயும்—நீலோற்பலத்தினழகியதேனைத் தெரிந்தெடுக்கும் ஈண்டு ஆய்தல் தெரிந்தெடுத்தல்; தமிழ்ச்சொல்லகராதியிற் காண்க. தூ வெள்ளை கோடுகுழையார்—சுத்தமாகிய வெள்ளிய சங்கக்குண்டலத்தையுடையவர். கோட்டுக்கு—கொம்பாகிய பெண்ணுக்கு. உழையார்—பக்கத்திருப்பவர். (௬)

தண்ணார் பொழிற்சுரும்புந் தத்தைமொழி யார்கதுப்புங்
கண்ணாடி வீழுங் கலைசையே—ஒண்ணாறும்
வான்முத் தலைவேலை மைக்கடுவுண் டோன்கரத்தில்
வான்முத் தலைவேலை வாழ்வு.

கள் நாடி வீழும்—தேனைத்தேடி மலரில்வீழும். கண்ணாடிவீழும்—(கதுப்பைக் கண்டோர்) கண்ணாடியைப்போல விரும்பும். கதுப்பு—கன்னம். ஒண்மை நாறும் வால் முத்து அலை வேலை மை கடு—மிகுதியாகத்தோன்றும் வெள்ளியமுத்தையும் அலையையுமுடைய கடலிலுண்டாகியகரியவிடம். வான் முத்தலை வேல் ஐ—பெரிய மூன்றுதலைகளையுடையசூலந்தாங்கிய கடவுள். (௭)

பொற்புரிசை நீள்கொடியும் போர்வயவர் திண்புயமுங்
கற்பகமே லோங்குங் கலைசையே—எற்புருக
நந்தாண்ட வத்த னளினத்தன் வீழ்ந்திறைஞ்சுந்
நந்தாண்ட வத்த னகர்.

கற்பகம் மேல் ஓங்கும்—கற்பகத்தின்மீது உயர்ச்சியுற்றிருக்கும். கல் பக மேல் ஓங்கும்—கல்லும்பிளவுபட மேன்மையொடுவளரும். நந்து ஆண்ட அத்தன்—சங்கை ஆட்சிகொண்ட கையையுடையவனாகிய திருமால். தாண்டவத்தன்—நடனத்தையுடையவன். (அ)

சிந்து மதமாவுந் தேனுகர்மா வும்பூவிற்
கந்தங் கலைக்குங் கலைசையே—தந்தாட்
குருக்கங் கணத்தினா னுற்றிடச்செய் தோன்பாம்
புருக்கங் கணத்தினா னூர்.

பூவில் கந்து அங்கு அலைக்கும்—பூமியில்நாட்டிய கட்டுத்தறியை அங்கே யசைக்கும். பூவில் கந்தம் கலைக்கும்—பூவிலிருக்கின்ற வாசனையைக் கலைத்துவிடும். உருக்கம் கணத்தில் நான் உற்றிட—அன்பைக் கணப்பொழுதில் யானடையும்படி. பாம்பு உரு கங்கணத்தினான்—பாம்பாகிய அழகிய கடகத்தையுடையான். (கூ)

வள்ளமுலை யார்விழியு மைக்கா மதுகரமுங்
கள்ளம் பயிலுங் கலைசையே—உள்ளவலம்
போகத் திருந்தார் புரமெரித்தார் தேவியொடும்
போகத் திருந்தார் புரம்

வள்ளம்—கிண்ணம். கள்ளம் பயிலும்—களவினைப்பழகும். கள் அம்பு அயிலும்—கள்ளாகிய நீரையுண்ணும். வலம் போக—வலிமைகெட. திருந்தார்—பகைவர். (கo)

வான்மிசையே றும்பொழிலு மானார் குழலுமலர்க்
கான்மணந்து வக்குங் கலைசையே—மேன்மைதரும்
பாலத் திருக்கழலார் பண்டிருவர்க் காடியகா
பாலத் திருக்கழலார் பற்று.

மலர் கான்மணம் துவக்கும் – மலரில் மிக்க வாசனை (வீசத்) தொடங்கும். மலர் கால் மணந்து உவக்கும்—பூவுக்கிடமாகக்கலந்து மகிழ்ப்பெறும். பாலம் திருக்கு அழலார்—நெற்றிக்கண் அக்கினியாகவுடையவர். இருவர்—பதஞ்சலிமுனிவர் வியாக்கிரபாதமுனிவர். காபாலம் திரு கழலார்—காபாலமென்னுங் கூத்தைச்செய்கின்ற சிறப்புள்ளபாதத்தையுடையவர். (கக)

பாயாத மானுரைம் பாலும் பசுந்தோளுங்
காயாவே யொக்குங் கலைசையே—வெய்புலித்தோல்
அம்பாவ னானணிவலைகொண் டங்கொருநாள்
அம்பாவ னானகம்.

ஐம்பால்-ஐந்துபகுப்பாக முடிக்கப்படுங்கூந்தல். காயா ஏ ஒக்கும்-காயாம் பூவையேயொத்திருக்கும். காயா வேய் ஒக்கும்-பச்சைமூங்கிலைப்போலப் பொருந்தும். புலித்தோல் அம்பரவன்-புலியின்றோலை ஆடையாகவுள்ளவன். ஆனான்-இடபவாகனத்தான். அம் பரவனானான்-அழகிய வலைஞனானவன். வலைஞனானகதை திருவிளையாடற்புராணம் வலைவீசியபடலத்தி லறிக (கஉ)

சேலார் செழுந்தடத்திற் செந்தா மரையினிற்றேன்
காலாறு பாயுங் கலைசையே—சூலேறு
பாணியார் வேணியார் பாகீ ரதியென்னும்
பாணியார் வேணியர் பற்று.

தேன் கால் ஆறு பாயும் – தேனானது வாய்க்காலின் வழியாகப்பாயும். தேன்காலாறு பாயும்-ஆறுகாலுடையவண்டுகள் சூதிக்கும். சூல் ஏறு பாணியார்-சூலாயுதமிவர்ந்திருக்கின்ற கையையுடையவர். வேணி ஆர்-ஆகாயத்திற்பொருந்திய. பாகீரதி-கங்கை. பாணி ஆர் வேணியார்-நீரையும் ஆத்திப்பூவையுமணிந்தசடையையுடையவர். (கங)

தாமரைவண் டுங்குளமுஞ் சார்விரகத் தாரிடமுங்
காமரம்பா டுஞ்சீர்க் கலைசையே—மாமதமா
தங்க முரித்தார் தடங்கேழற் கோட்டினைச்சூர்
தங்க முரித்தார் தலம்.

காமரம் பாடும்-இசையைப்பாடும். சீகாமரம் என்பதில் முதல்குறைந்து நின்றதெனினுமாம். சீகாமரம்-ஓர்பண். காமர் அம்பு ஆடும்-அழகிய நீர் அசையும். காமர் அம்பு ஆடும்-மன்மதபாணம்வெற்றிகொள்ளும. கேழல் கோட்டினை-திருமாலாகியபன்றியின்கொம்பை. சூர் தங்க முரித்தார்-அச்சந்தங்க முரித்தவர். முன்னிரண்டடியில் முப்பொருள் வருதல் காண்க. (கச)

மண்டமர்செய் யுங்களமும் வான்கரும்பை மள்ளருஞ்சேர்
கண்டகரச் சாடுங் கலைசையே—தொண்டர்
கணிச்சித் திருக்கையான் காதரத்தைத் தீர்க்குங்
கணிச்சித் திருக்கையான் காப்பு.

கண்டகர் அச்சு ஆடும்-வாளுடையராகிய வீரர்களின் சரீரம் ஆடும். கண் தகர சாடும்-கணுக்கள் தகரும்படி முரிக்கும். தொண்டர் கண் இச்சித்து இருக்கையான்-அடியாரிடத்து விரும்பியிருத்தலையுடையான். காதரம்-துன்பம். கணிச்சி-மழுவாயுதம். (கரு)

தொண்டைக் கனிவாயார் சொல்லு நயனமுந்தேன்
கண்டவியப் பண்ணுங் கலைசையே—தண்டமிழ்சேர்
வண்டணிகைச் சத்தியத்தன் வாரணத்த னத்தனித்தன்
வண்டணிகைச் சத்தியத்தன் வாழ்வு.

தேன் கண்டு அவிய பண்ணும்-தேனையுங் கற்கண்டையுங் கெடச்செய்யும். தேன் கண்ட வியப்பு அண்ணும்-வண்டைக்கண்ட வியப்பைப் பொருந்தும். வண் தணிகை சத்தி அத்தன்-வளம்பொருந்திய திருத்தணிகைமலையிலிருக்கும் வேற்கரனாகியமுருகனுக்கும், வாரணத்தன் அத்தன்-யானைமுகனாகியவிநாயகனுக்கும் தந்தையானவன். வண்டு அணி கை சத்தி அத்தன்-வளையலையணிந்த கையையுடைய வுமாதேவியைப் பாதியிலுள்ளவன். (கசு)

பன்மறைதேர் பூசுரரும் பாறுதலில் வாழ்க்கையருங்
கன்மந திரஞ்செய் கலைசையே—முன்மதனார்
ஐயம் புதையா ரறிவகல வென்னுளத்தில்
ஐயம் புதையா ரகம்.

பாறுதல் இல் வாழ்க்கையர்-கெடுதலில்லாத செல்வத்தினர். கன்மம் திரம் செய்-கிரியைகளை நிலைமையாகச்செய்கின்ற. கல் மந்திரம் செய்-கல்வீடுகளைச் செய்கின்ற. ஐ அம்பு-பஞ்சபாணம். ஐயம் புதையார்-சந்தேகத்தைப் புதைத்து வையார். (கஎ)

வல்லா ரிளமுலையார் வாள்விழியு நீள்வயலுங்
கல்லாரங் காட்டுங் கலைசையே—பொல்லாக்கா
மத்தகத்திற் கண்ணார் மருவுவதற் கண்ணார்
மத்தகத்திற் கண்ணார் மனை.

வல்-சூதாடுகருவி. கல்லார் அங்கு ஆட்டும்-கல்லாதவரை அங்கே அலைக்கும். கல்லாரம் காட்டும்-நீலோற்பலமலரைத் தோற்றுவிக்கும். காமத்து அகத்தில் கண்ணார் மருவுதற்கு அண்ணார்-காமத்தினிடத்திற் கருதுதலுடையார் சேர்வதற்குப் பொருந்ாதவர். மத்தகத்திற்கண்ணார்-நெற்றியிற் கண்ணுடையவர்.()

கொந்துகுழற் கோல்வளையார் கொங்கையுநற் பாகருந்திண்
கந்தகத்தே ரோட்டுங் கலைசையே—சந்தணையுஞ்
செப்பினகி லத்தார் செழுமனையில் வந்திரந்தோர்
செப்பினகி லத்தார்தஞ் சேர்வு.

கொந்து-பூங்கொத்து. கோல் வளை-வளைந்த வளையல். கந்துகத்து எர் ஒட்டும்-பந்தினது அழகையோடப்பண்ணும். கந்துகம் தேர் ஓட்டும்-குதிரை

பூட்டிய தேரைச்செலுத்தும். சந்து—சந்தனம். செப்பின் நகிலத்தார்—செப்பினைப்போன்ற கொங்கையுடையார். செப்பின் அகிலத்தார்—சொல்லின் எல்லாமுடையவர். (கக)

தேன்மருவும் பண்ணைகளுஞ் செல்வர் திருமனையுங்
கான்முளைகண் மாறாக் கலைசையே—வான்மே
விருப்பு வணத்தார்க ணேந்தடியார் காய்ந்த
விருப்பு வணத்தா ரிடம்.

கால் முளைகள் மாறா—கால் என்று சொல்லப்படு முளைகள் நீங்காதிருக்கின்ற. கான்முளைகள் மாறா—புத்திரர்கள் வேறாகாத. வான் மேவு இருப்பு உவணத்தார் கண் ஏந்து அடியார்—பெருமைபொருந்திய இருக்கை கருடனாக வுள்ள திருமால் கண்ணையேந்திய பாதத்தார். காய்ந்த இருப்பு வணத்தார்—தீயிற் காய்ந்த இரும்பின் வண்ணம்போலுஞ் சிவந்த நிறத்தார். (உ0)

முத்துநகை யார்குழல்சேர் மொய்யளியும் வீரருநற்
கத்திகையிற் சுற்றுங் கலைசையே—மித்தையுறும்
வண்டருக்கப் பாலார் மறைப்பொருணால் வர்க்குரைத்த
வண்டருக்கப் பாலார் மனை.

கத்திகையில் சுற்றும்—மாலையிற் சூழும். கத்தி கையில் சுற்றும்—வாளைக் கையில்வைத்துச் சுழற்றும். மித்தை உறும் வண்டருக்கு அப்பாலர்—அஞ்ஞானம் பொருந்து மிண்டருக்கு எட்டாதவர். நால்வர்—சனகாதிமுனிவர். வண் தருக்கப்பாலர்—வலிய தருக்கப்பகுதியையுடையார். வண் தரு கப்பு ஆல் ஆர்—வளம் பொருந்திய தருவாகிய கிளைகளையுடைய ஆலுடையவர் உரைத்த என்பதற்கு உரைக்கப்பெற்ற எனப்பொருள் கொள்க. (உக)

திக்குலவுங் கண்ணாருஞ் சித்திரயாழ் வல்லோருங்
கைக்கிளைபா ராட்டுங் கலைசையே—மிக்க
திருமாதங் கத்துரியார் செம்பொனக மீன்ற
திருமாதங் கத்துரியார் சேர்வு.

கை கிளை பாராட்டும்—கையிற் கிளியை (வைத்துக்) கொண்டாடும். கைக்கிளை பாராட்டும்—கைக்கிளையென்னும் இசையைப் பலகாற்சொல்லும். மிக்கு அதிரும் மாதங்கத்து உரியார்—அதிகமாக முழங்கும் யானைத்தோலையுடையவர். திருமாது அங்கத்து உரியார்—அழகிய உமாதேவியாகியபெண்ணைச் சரீரத்தில் உரிமையாக வுள்ளவர். (உஉ)

அச்சா னகியனையா ரங்கைகளுங் கொங்கைகளுங்
கச்சூரா முந்துங் கலைசையே—நச்சாரக்
கண்டங் கறுத்தார் கரத்தைத்தீ யின்செருக்கைக்
கண்டங் கறுத்தார்தங் காப்பு.

கச்சூரம் உந்தும் - கழங்கை விளையாடச் செலுத்தும். கச்சு ஊர முந்தும் - கச்சானது புடைபெயர மேற்படும். தீயின்செருக்கை கண்டு கரத்தை அங்கு அறுத்தார் - அக்கினியின் செருக்கைப்பார்த்துக் கையை அங்கே அறுத்தவர். அக்கினியின்கையை அறுத்தது தக்கன்யாகத்தி லென்க. (உ௩)

வம்பலர்தார் வேந்தர் மதகரியும் வாவிகளுங்
கம்பலையோ டூருங் கலைசையே—செப்பதுமத்
தானத்தன் றனத்தன் றங்கட் கிறைவனுசாத்
தானத்தன் றனத்தன் சார்பு.

கம்பலை ஓடு ஊரும் - முழக்கத்துடன் செல்லும். கம்பு அலை ஓடு ஊரும் - சங்குகள் திரைகளுடன் தவழும். பதுமத்தான் - பிரமன். நத்தன் - திருமால். தானத்தன்-சுவர்க்கத்தையுடைய இந்திரன். உசாத்தானத்தன் - திருவுசாத்தான மென்னுந் தலத்தன். தான் அத்தன் - தானேதலைவனுயுள்ளவன். (உ௪)

வேம்பாகி னின்மொழியார் மென்றேளுஞ் செவ்விதழுங்
காம்பீர மல்குங் கலைசையே—பாம்பார்
அகலத்தா னண்டான்பெண் ணானென் மம்மர்
அகலத்தா னண்டா னகம்.

காம்பு ஈர மல்கும்-மூங்கிலைப்பிளக்க நிறைந்திருக்கும். காம்பீரம் அல்கும்-முருக்கம்பூவைப்போலத்தங்கும். அகலம்-மார்பு. ஆண்தான் பெண்ஆனன்-ஆண்பெண்ணானவன். தான்-அசை. மம்மர்-மயக்கம். அகல-நீங்க. தான் ஆண்டான்-தானேவந்து ஆட்கொண்டவன். காம்பிரம்-முருக்கு என்பதனைத் தழிழ்ச்சொல்லகராதியிற் காண்க. ஈண்டுக் காம்பீரமென நடுக்குறினீண்டுநின்ற தென்க. (உ௫)

மான்றமட வார்குழலும் வண்டாளஞ் சங்கினமுங்
கான்றங் கிவருங் கலைசையே—தேன்றங்
கருக்கங் கணியா ரறிவுடைமை யார்மெய்
யுருக்கங் கணியா ரகம்.

கான் தங்கி வரும் - வாசனை தங்கப்பெற்று வளரும். வருதல் - வளருதல். தாளம் கான்று அங்கு இவரும் - முத்தைக் கக்கி அங்கே உலாவும். இவர்தல் -

உலாவுதல். அருக்கம் கணியார்-எருக்கம்பூமாலையையுடையவர். அணியார்-கிட்டினவர். (உகூ)

புண்ணியமெய்ப் பண்ணவரும் பொன்னனையார் பூங்குழலுங்
கண்ணிவா சஞ்செய் கலைசையே—எண்ணியொரு
மன்னாக மத்திஞன் வாரிகடைந் தோர்க்கிரங்கு
மன்னாக மத்திஞன் வாழ்வு.

கண்ணி வாசஞ் செய்-கருதிவசித்தல்செய்கின்ற. கண்ணி வாசஞ் செய்-மாலை வாசனைசெய்கின்ற. மல் நாகம் மத்திஞன்-வலியமந்தரமலையாகியமத்தினாலே. மன்-தலைவன். ஆகமத்திஞன்-ஆகமநூலருளியவன். (உஎ)

சிந்து மதுப் பூங்காவிற் செவ்வீதி யிற்றும்பி
கந்தருவந் தேரூர் கலைசையே—உந்தி
கலசத்த னத்தியத்தன் காஞ்சனவெற் பீன்ற
கலசத்த னத்தியத்தன் காப்பு.

தும்பி கந்தருவம் தேர் ஊர்-வண்டுகள் இசைப்பாட்டைத்தேர்தல் மேற்படுகின்ற. தும்பி கந்தருவம் தேர் ஊர்-யானைகளையுங் குதிரைகளையுந் தேர்களையுஞ் செலுத்துகின்ற. உந்து இகல் அசத்தன் அத்தி அத்தன்-செலுத்துகின்ற வலிமைபொருந்திய ஆட்டுவாகனத்தையுடைய முருகனுக்கும், யானையாகிய விநாயகனுக்குந் தந்தை. காஞ்சனம்-பொன். கலசம் தனத்தி அத்தன்-கலசம் போன்ற தனத்தையுடைய உமாதேவியைப்பாதியிலுள்ளவன். (உஅ)

ஒண்டொடியார் வாய்மொழியு முண்மைப் புகழுநவ
கண்டங் கடக்குங் கலைசையே—மண்டு
மருத்தருந்தும் பையரவர் வார்சடைமேல் வைத்த
மருத்தருந்தும் பையரவர் வாழ்வு.

நவம் கண்டு அங்கு அடக்கும்-புதுமையுடைய கற்கண்டை அங்கே அடக்கிவிடும். நவம் கண்டம் கடக்கும்-ஒன்பதுகண்டங்களைக் கடந்துசெல்லும் மருத்து அருந்தும் பை அரவர்-காற்றையுண்ணும் படவரவினையணிந்தவர். மரு தரும் தும்பையர்-வாசனையைத்தரும் தும்பைமாலையையணிந்தவர். (உகூ)

தண்ணாற் வயற்கரும்பூர் தத்துவந்தே ரந்தணரூங்
கண்ணாரஞ் சிந்துங் கலைசையே—விண்ணாடும்
ஐயாவரா விட்டா ரகத்தார்நற் குண்டலங்கள்
ஐயாவரா விட்டா ரகம்.

கண் ஆரம் சிந்தும்-கணுக்களினின்றும் முத்துக்களைச் சிதறும். தத்துவம்-உண்மைப்பொருள். கண் நாரம் சிந்தும்-கண்களால் ஆனந்தநீரைச் சொரியும். ஐ அரவு ஆ இட்டார்-அழகிய அரவாக அணிந்தவர். (௩0)

நிட்டையுறு சிட்டருஞ்செய் நீலங் கடைசியருங்
கட்டங் கழிக்குங் கலைசையே—வட்டக்
குடிலச் சடையார் கொடியேனைப் பீறற்
குடிலச் சடையார் குடி.

கட்டம் கழிக்கும்-வருத்தத்தை நீக்கும். நீலம் கட்டு அங்கு அழிக்கும்-நீலப் பூவைக்களைந்து அங்கே கெடுக்கும். குடிலம் சடையார்-வளைவான சடையை யுடையவர். பீறல் குடில் அச்சு அடையார்-கிழிதலையுடைய குடிலாகியவுடம் பில் இனிப்பொருத்தார். (௩௧)

கொஞ்சுகிளி யன்னார் குவிமுலையுங் கண்ணுருவுங்
கஞ்சமுருக் கும்பூங் கலைசையே—வஞ்சமனக்
கைய ரவப்பணியார் கண்ணுமனத் தக்கரியார்
கைய ரவப்பணியார் காப்பு.

கஞ்சம் முருக்கும்-தாமரையைக் கெடுக்கும். கண்ணுவர்-கன்னர். கஞ்சம் உருக்கும்-வெண்கலத்தை உருகச்செய்யும். கையர் அவப்பணியார் கண்ணும்-கீழோராகிய அவத்தொழிலோர்கருதுகின்ற. கை அரவப்பணியார்-கையில் அரவாபரணத்தையுடையவர். (௩௨)

சீலமுறு மன்னவருஞ் செங்கழுநீர்ப் போதலருங்
காலமளி யேறுங் கலைசையே—மாவில்
வருந்தப் படையார் மனத்தா ரினுநான்
வருந்தப் படையார் மனே.

கால் அமளி ஏறும்-கால்களையுடைய படுக்கையில் ஏறியிருக்கும். காலம் அளி ஏறும்-தேனையுண்ணுதற்குரிய காலத்தில்வண்டுகள்உட்செல்லப்பெறும். மாவில் வரும் தப்பு அடையார் மனத்தார்-மயக்கத்தால் வருந்தவற்றினைப் பொருந்தாத வர்கள் மனத்திலிருப்பவர். (௩௩)

நற்புலவர் செய்யுளுநன் னூரியர்கள் வெண்ணகையுங்
கற்பனைய வென்னுங் கலைசையே—பொற்பூர்
சலசத்தா னந்தனும்பர் சாரா தவசஞ்
சலசத்தா னந்தன் புலம்.

கற்பனைய-வருணனையையுடையன. கற்பு அனைய-முல்லையரும்பை ஒத்திருக்கின்றன. சலசத்தான்-பிரமன். நந்தன்-திருமால். அசஞ்சல சத்து ஆனந்தன்-சஞ்சமில்லாத உண்மையானந்தன். (௩௪)

அன்னநடை யார்மொழியு மாடவர்க டிண்டோளுங்
கன்னலம்போ லாருங் கலைசையே—சென்னியிடை
வாரம் படைத்தார் வளர்சிதம்ப ரேசருமை
வாரம் படைத்தார் மனை.

கன்னல் அம்-கரும்பின் நீர். கல் நலம் கல்வின் நன்மை. வார் அம்பு அடைத்தார்-ஒழுகுகின்ற நீரைச்சேர்த்தவர். வாரம் படைத்தார்-அன்பைப் பெற்றுக்கொண்டவர். வாரம்-பங்காகிய பாதியெனவுங் கூறுவர். (௩௫)

தேந்தா மரைஞிமிறுந் திண்வயவர் தூணிகளுங்
காந்தாரம் பாடுங் கலைசையே—மாந்த
வருங்கடுக்கை யான்வாங்கி மாந்தினன்றேன் றேங்க
வருங்கடுக்கை யான்வாழ் மனை.

காந்தாரம் பாடும்-காந்தாரமென்னும் பண்ணைப்பாடும். காந்து ஆர் அம்பு ஆடும்-சுடுதலார்ந்த அம்பு பொருந்தும். மாந்த-உலகத்தையுண்ண. வரும் கடு கையான் வாங்கி மாந்தினன்-வருகின்ற விடத்தைக் கையினால்வாங்கி யுண்டான். வரும் கடுக்கையான்-வளருங்கொன்றைமாலையையுடையான். (௩௬)

பொங்குசுதை மாளிகையும் போர்வீரர் வேற்றலையும்
கங்குலவித் துய்க்குங் கலைசையே—எங்குநிறை
வையம் படைத்தான்கம் மாய்த்தாழித் தூணியிற்றன்
வையம் படைத்தான் மனை.

கங்குல் அவித்து உய்க்கும்-இராவைக் கெடுத்தோட்டும். கங்கு உலவி துய்க்கும-பருந்துகள் உலாவிப்புசிக்கும். கம்-சிரசு. ஆழி தூணி-பாற்கடலாகிய அம்பறாத்தூணி. வை அம்பு அடைத்தான்-கூர்மையையுடைய பாணத்தை அடைத்தவன். அம்பு-திருமாலாகிய அம்பெனக. (௩௭)

வேதியர்பொற் குண்டலமும் விண்ணு டையவருங்
காதலம ருஞ்சீர்க் கலைசையே—மாதனங்கள்
பந்தங் குலைக்குமம்மான் பாகத்தா னென்னிருண்ட
பந்தங் குலைக்குமம்மான் பற்று.

காது அலமரும்-செவியிற் சுழலும். காதல் அமரும்-விருப்புடன் றங்கும் பந்து அங்கு உலக்கும் அம் மான்—பந்தை அங்கேயுலக்கின்ற அழகுடைய மாளுகிய உமாதேவி. பந்தம் - பாசம். (௩அ)

பொற்கொடியார் செங்கையினிற் பூம்பழனச் சேற்றளேயிற்
கற்கடக மூருங் கலைசையே—சற்குருவாய்
வந்தவலம் பாற்றினர் வார் சடைமேல் விண்மேனி
வந்தவலம் பாற்றினர் வாழ்வு.

கல் கடகம் ஊரும்-இரத்தினக்கற்கள்பதிக்கப்பெற்ற கங்கணம் ஏறியிருக்கும். கற்கடகம் ஊரும்-ஞெண்டுகள் தவழும். அவலம் பாற்றினர்-மனக்கவலையை நீக்கினர். நிவந்த அலம்பு ஆற்றினர்-உயர்ந்த ஒலிக்கின்றகங்காநதியையுடையவர். (௩௯)

நீர்மண் டிலஞ்சிகளு நீண்டதிருக் கோபுரமுங்
காரண்டந் தோயுங் கலைசையே—வீரநர
பஞ்சா னனத்தான் பதைபதைக்கத் தான்பிளந்த
பஞ்சா னனத்தான் பதி.

இலஞ்சி-தடாகம். காரண்டம் தோயும் - நீர்க்காக்கை மூழ்கும். கார் அண்டம் தோயும்-கரிய ஆகாயத்தைப் பொருந்தும். நரபஞ்சானனத்தான் - நரசிங்க வடிவமானதிருமால். பஞ்சம் ஆனனத்தான்—ஐந்துமுகத்தையுடையவன். பஞ்சானனம் - விரிந்தமுகத்தையுடைய சிங்கம். (௪0)

பொற்பூர் மடந்தையரும் போதகமன் னூர்மார்பும்
கற்பூர நாறுங் கலைசையே—விற்போற்
கரும்புருவ மானூர்தங் காமுறுநர் நெஞ்சிற்
கரும்புருவ மானூர்தங் காப்பு.

கற்பு ஊர நாறும்-கற்பு பரக்கத் தோன்றும். கற்பூரம் நாறும்-கற்பூரம் வாசிக்கும். கரும்புருவம் மானூர் காமுறுநர் நெஞ்சில் - கரியபுருவத்தையுடைய மாதரிடத்து இச்சையுறுதவர் மனத்தில். கரும்பு உருவமானூர் - கரும்புபோல இனியவடிவமாயிருப்பவர். (௪௧)

பல்லுழ்வ ரோரிசட்டும் வாளுழவர் வாம்பரிக்குங்
கல்லணைகள் வைக்குங் கலைசையே—முல்லைநல்லார்
மத்தி னடிக்குமெய்யன் மால்விடையாக் கொண்டவனை
மத்தி னடிக்கு மெய்யன் வாழ்வு.

கல் அணைகள் வைக்கும் - கல்லால் அணைகளைநியமிக்கும். கல்லணைகள் வைக்கும்-கல்லணைகளை எடுத்துவைக்கும். கல்லணை - குதிரைமேலிடுந்தவிசு. மத்தின் அடிக்கும் மெய்யன் மால் - தயிர்மத்தினுல் அடிக்கப்பட்ட சரீரத்த ஞகிய திருமாலே. ஈமத்தில் நடிக்கும் மெய்யன் - சுடலையில் நடனஞ்செய்யும் மெய்ப்பொருளாயினவன். (சஉ)

நம்புமடி யார்வினையு நல்லரசர் வீதிகளுங்
கம்பமா வோடுங் கலைசையே—சம்புவெள்ளிப்
பொற்பினு கத்தான் புகழ்ச்சிதம்ப ரேசனெரு
பொற்பினு கத்தான் புரம்.

கம்பம் ஆ ஓடும்-நடுக்கமாகக் கெடும். கம்பம் மா ஓடும்-கம்பத்திற் கட்டுதற் குரியயானைகள் விரைந்தோடும். சம்பு - இன்பஞ்செய்தலாற் சம்புவென்னும் பெயரையுடையான். வெள்ளி பொற்பின் நாகத்தான் - வெள்ளியாகிய அழகிய மலையையுடையவன். பொன் பினுகத்தான்—பொன்னுகிய பினுகமென்னும் வில்லையுடையவன். (சங)

மாதரம்பொற் கொப்புகளும் வாயார் மதகுகளுங்
காதலையப் போடுங் கலைசையே—கோதில்
பாதத்து வந்தானென் பார்க்கருளி யென்றும்
பாதத்து வந்தான் பதி.

காது அலைய போடும - செவியில் அலையும்படி இடும். காது அலை அப்பு ஓடும்-(கரையை) அழிக்கின்ற திரையையுடைய நீரோடும். பரம் தத்துவம் தான் என்பார்க்கு-மேலான உண்மைப்பொருள் தானேயானுனென்பவர்க்கு. பாதத்து உவந்தான் - நடனத்தில் உவப்புற்றவன். (சச)

பட்டங்கொள் வேந்தர் பவனியின்மின் னுருரையிற்
கட்டியங்கூ றுஞ்சீர்க் கலைசையே—சிட்டருளத்
தன்பா னதியானத் தானந்த மாம்பெருமை
யன்பா னதியா னகம்.

கட்டியம் கூறும் - கட்டியஞ்சொல்லும். அரசர்புகழ்சொல்லுதற்குக் கட்டி யங்கூறல் என்று பெயருண்டு. கட்டி அங்கு ஊறும்-வெல்லக்கட்டிரசம் அங்கே சுரக்கும். சிட்டர் உளத்து அன்பு ஆன தியானத்து ஆனந்தம் ஆம் பெருமையன் உயர்ந்தோர் மனத்திலுள்ள அன்பாகிய தியானத்திடத்து ஆனந்தமாகத் தோன் றும் பெரியோன். பால் நதியான் - வெள்ளிய கங்காநதியையுடையவன். (சரு)

மாசில் வணிகரும்பூ வார்குழலின் மாதரும்பொற்
காசறையுட் கொட்டுங் கலைசையே—வீசுகையின்
மாசுணக்காப் பிட்டவரன் வண்ணத் திருவுருவின்
மா சுணக்காப் பிட்டவான் வாழ்வு.

பொன் காசு அறை உள் கொட்டும் - பொற்காசுகளை அறைகளினுள்ளிடத்திற் குவிக்கும். குழலில் காசறை உள் கொட்டும் - கூந்தலில் மயிர்ச்சாந்தையுள்ளே அப்பும். கொட்டுதல் - குவித்தல், அப்புதல். மாசுணம் காப்பு இட்டவரன் - பாம்பாகிய கங்கணத்தை வைத்த மேலானவன். மா சுணம் காப்பு இட்ட அரன் - பெருமைதங்கிய பொடியாகிய வீபூதியையணிந்த அரனென்னுந் திருநாமமுடையவன். இடுதல்-வைத்தல், அணிதல். அரன்-உயிர்கட்குப் பாசத்தையரிப்பவன். (சசு)

மன்னரணி மாளிகையு மாறுக் கொடையினருங்
கன்னன்மணி யேயுங் கலைசையே —வன்னிமதி
என்பரவ மட்டா ரெருக்கணிவார் காமியா
என்பரவ மட்டா ரிடம்.

கல் நல் மணி ஏயும்-கல்லாகிய நல்லமணிகளால் இயைந்திருக்கும். கன்னன் மணி ஏயும்-கன்னனையுஞ் சிந்தாமணியையு மொத்திருக்கும். மாளிகை கன்னல் மணி ஏயும் எனக்கொண்டு மாளிகையில் நாழிகை மணி பொருந்துமெனவுங் கூறுவர். வன்னி மதி என்பு அரவம் மட்டு ஆர் எருக்கு அணிவார் - வன்னி பத்திரத்தையுஞ் சந்திரனையும் எலும்பையும் பாம்பையுந் தேன்பொருந்திய எருக்கமலரையுந் தரித்தவர். காமியா என்பர் அவம் அட்டார் - காப்பாய் என்பவருடைய தீமையைக்கெடுத்தவர். மியா - முன்னிலையசை. (சஎ)

மைவாழ் மதிற்கிடங்கு மள்ளர் பெருங்குழுவுங்
கைவேழ மாடுங் கலைசையே—வைவாய்ந்த
கட்டங்கங் கையுடையார் காமருசீர்ச் செஞ்சடைமேற்
கட்டங்கங் கையுடையார் காப்பு.

மை - மேகம். கை வேழம் ஆடும் - கையையுடைய யானைகள் மூழ்கும். கை வேழம் ஆடும் - கையிற் கரும் பசைந்திருக்கும். வை - கூர்மை. கட்டங்கம் கை உடையார் - மழுவைக்கையிலுடையவர். காமரு - அழகிய. உகரம் சாரியையென்க. கட்டும் அம் கங்கை உடையார்-அடக்கிய அழகியகங்காநதியை யழித்தல் செய்யாதவர். கட்டுதல் - அடக்குதல், தமிழ்ச்சொல்லகராதியிற் காண்க (சஅ)

பொன்னிலகு பூந்தடமும் பொற்பினட மங்கையருங்
கன்னியாங் காடுங் கலைசையே—மன்னு
மலைவிலத்த ரன்பாய் மலைவிலத்த ரென்றும்
மலைவிலத்தர் வாழு மனை.

கன்னியர் அங்கு ஆடும் - மாதர்கள் அங்கேமூழ்கும். கன்னி அரங்கு ஆடும் - அழிவில்லாதசபையில் நடனஞ்செய்யும். மன்னும் மலைவில் அத்தர் - நிலைபெற்ற மலைவில்லைக் கையிலுடையவர். மலை விலத்தர் - அணிந்த வில்வத்தையுடையவர். மலைவு இல் அத்தர் - மலைவில்லாத பெரியோர். வில்லத்தர் விலத்தரென விகாரமாயினது. (௪௯)

சுந்தரஞ்சேர் நந்தினமுந் தோகை மயிலுமின்னார்
கந்தரங்கண் டார்க்குங் கலைசையே—கொந்திதழிக்
கண்ணி யரிப்பார் கலந்துமுயிர்க் கஞ்ஞானக்
கண்ணி யரிப்பார்தங் சாப்பு.

கந்தரம் கண்டு ஆர்க்கும் - கழுத்தைப்பார்த்து ஆரவாரிக்கும். மின் ஆர் கந்தரம் கண்டு ஆர்க்கும் - மின்னல்பொருந்திய மேகத்தைக்கண்டு ஆரவாரிக்கும். இதழிகண்ணியர் - கொன்றைமாலையார். அஞ்ஞானம் கண்ணி அரிப்பார்-அஞ்ஞானவலையைக் கெடுப்பார். (௫௦)

செய்ய தவத்தோருந் திரிமருப்புப் போர்த்தகருங்
கைபடையா ருஞ்சேர்க் கலைசையே—வெய்யவிடத்
துத்திப்பாம் பாட்டினர் சொன்மூவர் தோத்திரஞ்செய்
தித்திப்பாம் பாட்டினர் சேர்வு.

கையடை ஆரும்-அடைக்கலத்தானமாகப் பொருந்தும். கை அடை ஆரும்-கையிலுள்ள இலையையுண்ணும். துத்தி பாம்பு ஆட்டினர் - படப்பொறியையுடையபாம்பை ஆட்டினவர். மூவர்-அப்பர், திருஞானசம்பந்தர், சுந்தரர். (௫௧)

சிற்பரணி யாடரங்குந் திண்புரிசைக் கேதனமுங்
கற்பமுற வாக்குங் கலைசையே— பற்பலவென்
றேற்றந் துரத்தினர் தோன்றிக் கிடந்திமைக்கும்
பாற்றந் துரத்தினர் பற்று.

கற்பம் முற ஆக்கும் - கற்கள் பம்முதலுற உண்டாகும். கற்பம் உறவு ஆக்கும் - சுவர்க்கத்தை (கற்பகதருவை) யுறவு ஆக்கிக்கொள்ளும். தோற்றம்

தாரத்தினர் - பிறவியை நீக்கினவர். பால் தந்து உரத்தினர் - வெண்மையுள்ள உபவீதமணிந்த மார்பையுடையவர். (௩௨)

மாப்பொலிந்த வீகைபரு மைந்தருநன் மாதவருங்
காப்பணியாக் கொள்ளுங் கலைசையே—தீப்பிறங்கு
மாலாழி யீந்தான்முன் மாலினுக்குப் பாலனுக்குப்
பாலாழி யீந்தான் பதி.

கா பணி ஆ கொள்ளும் - கற்பகச்சோலையை ஏவலாகக்கொள்ளும். காப்பு அணி ஆ கொள்ளும்-கட்டித்தை அழகாகக்கொள்ளும். காப்பு அணி ஆ கொள்ளும்-வீபூதியை ஆபரணமாகக்கொள்ளும். மால் ஆழி - பெரியசக்கரத்தை. பால னுக்கு - உபமன்னிய முனிக்கு. பால் ஆழி - பாற்கடல். முன்னிரண்டடியில் முப்பொருள்வருதல் காண்க. (௩௩)

தந்திடையார் தோய்தடமுந் தாவுமிள வாளைகளுங்
கந்தித் தலைசேர் கலைசையே—வந்திதரும்
பிட்டுக் கலந்தார் பிராட்டிகழுத் திற்றொடைய
லிட்டுக் கலந்தா ரிடம்.

கந்தித்து அலை சேர் - பரிமளித்து அலைகள் சேர்கின்ற. கந்தி தலை சேர் - கமுகின் உச்சியிலே சேர்கின்ற. வந்திதரும் பிட்டுக்கு அலந்தார் - வந்தியென் பவள் கொடுக்கும் பிட்டுக்கு ஆசையுற்றவர். தொடையல் இட்டு கலந்தார் - மாலையிட்டுச் சேர்ந்தவர். (௩௪)

அங்கனையார் கையி லணிமதிலிற் றேன்பணையிற்
கங்கணமண் டுஞ்சீர்க் கலைசையே—பொங்கு
மிருபதத்த னையவரைக் கீழிருத்தி யின்பந்
தருபதத்த னையன் றலம்.

கங்கணம் அண்டும் - கடகம்பொருந்தும். கம் கணம் அண்டும் - மேகக்கூட் டங்கள் சேரும் கங்கு அண மண்டும் - வரம்பைப்பொருந்த நிறையும். இருபது அத்தன் நைய வரை கீழ்-இருபதுகையையுடைய இராவணன் நையும்படி கைலை மலையடியில். முன்னிரண்டடியில் முப்பொருள்வருதல் காண்க. (௩௫)

சூழுமிளங் காவுஞ் சுரிகுழலார் சிற்றிடையுந்
காழகமுற் றேர்கொள் கலைசையே—தாழும்
பவத்துயரப் போக்கினர் பாலுறு தென்னைச்
சிவத்துயரப் போக்கினர் சேர்வு,

காழ் அகம் முற்று - வயிரத்தையுள்ளே முதிர்தலால். முற்று - முதிர்தல். காழகம் உற்று - புடவையைப்பொருந்தி. பவம் துயரம் போக்கினுர் பால் உறுது- பாவமாகிய துன்பவழியினரிடத்துப் பொருந்தாது. போக்கு - வழி, பிங்கல நிகண்டிற்காண்க. சிவத்து உயா போக்கினுர் - நன்மையிலுயர்ச்சியடையச் செலுத்தினவர். (௩௯)

தேசிலகு மாவணமுஞ் செம்மைநடு வோர்மொழியுங்
காசினியா யஞ்சேர் கலைசையே—மூசியென
ஒட்டுஞ் சடைவிரித்தா ரோங்கிவரு நீர்புகுதக்
கட்டுஞ் சடைவிரித்தார் காப்பு.

காசினி ஆயம் சேர்-பூமியிலுள்ள மாதராடவர்கள்கூட்டங்கள் அடைகின்ற. ஆயம்-கூட்டம் காசு இல் நியாயம் சேர்-குற்றமில்லாத நீதிபொருந்துகின்ற. மூசி-மொய்த்து. சடைவு இரித்தார்-மனத்தளர்ச்சியைக்கெடுத்தார். (௪௦)

பூண்டாங்கு காளைய நம் பொற்கோயின் மங்கையருங்
காண்டீப மேந்துங் கலைசையே—ஆண்டிரவி
பற்றகர மாட்டினுர் பன்னகத்தைத் தமைபோ
லுற்றகர மாட்டினு ரூர்.

காண்டீபம்-வில். காண் தீபம்-காணப்படும்விளக்கு. ஆண்டு இரவி பல் தகர மாட்டினுர்-(தக்கன்யாகஞ்செய்த)அவ்விடத்திற் சூரியன்பல்லைத் தகரும்படி அடித்தார். பன்னகம்-பாம்பு. காம் ஆட்டினுர்-கையில்வைத்து ஆட்டினவர். ()

ஞானமுடை யோருலகை நற்சிறுமி மார்குழலைக்
கானலெனக் காணுங் கலைசையே—மானமருஞ்
செங்க மலக்கரத்தார் தீரா தெனையமுத்தும்
பங்க மலக்கரத்தார் பற்று.

கானலெனை - பேய்த்தேர்போலநிலையில்லாததென. கான் அல் என- இருட்காடென. பங்கம் மலக்கு அரத்தார் - பழுதாகிய மலத்துக்குச் சேதிக்கும் அரமாயிருப்பவர். (௪௨)

வாரியளிப் போர்கரமு மாதருங்கோங் கும்பூவிற்
காரிகைக் கொப்பென்னுங் கலைசையே—ஆரியனுக்
கல்லா லடியுற்றார் காக்போ யருச்சுனன்கை
வில்லா லடியுற்றார் வீடு.

பூவில் காரி கைக்கு ஒப்பு - பூமியிற் காரியென்னும் வள்ளலுடைய கரத்துக்கு உவமானம். பூவில் காரிகைக்கு ஒப்பு - பூவிலிருக்கும் பெண்ணுகிய

இலக்குமிக்கு உவமானம். கோங்கும் பூவில் காரிகை கொப்பு என்னும்-கோங்கு மலரும் பொலிவையும் ஒளியையும் அழகையுமுடைய கொப்பாகிய ஆபரண மென்று சொல்லப்படும். கொப்பு-மாதர்காதணியிலொன்று. கோங்கு ஆகுபெய ராய்ப் பூவை உணர்த்திற்று. ஆரியன்-ஆசாரியன். கல்லால்-(கைலையிலிருக் கின்ற) ஒருவகை ஆலமரம்; இது சுத்தமாயாசொரூபமென்பர். முன்னிரண் டடியில் முப்பொருள்வருதல் காண்க. (௩0)

செல்லோதி பார்காற் சிலம்புமவர் தோய்தடமுங்
கல்லோல மாறாக் கலைசையே—பொல்லென்
அரந்தைக்கோ ளாத்தா ளருள்வைத் தாண்ட
காந்தைக்கோ டாத்தான் காப்பு.

கல் ஓலம் ஆறா-உள்ளிட்ட பரலின் சத்தந்தணியாத. கல்லோலம் மாறா-திரைகள் தவிராத. அரந்தை கோள் தீர - துன்பமாகிய இடையூறு நீங்க. காந்தை கோடீரத்தான் - காந்தைப்பூவையணிந்த சடையையுடையவன். (௩௧)

பூண்டகழற் காளையரும் பூந்தடத்திற் பூவையருங்
காண்டமுகந் தேறுங் கலைசையே—நீண்டசடைச்
சிந்துவளை விற்றா ரெடுத்தணிந்தார் கூடலிலே
வந்துவளை விற்றார் மனை.

காண்டம் உகந்து ஏறும்-குதிரையை மகிழ்ந்து இவரும். இவ்வாறன்றிக் காண்டம் முகம் தேறும் எனப்பிரித்து அம்பிடத்துத் துணிவுகொள்ளு மென்பர், காண்டம் முகந்து ஏறும்-நீரை வாரிக் கரை ஏறும். இந்து வளை வில் தார்-சந்திரனாகிய வளைவையும் ஒளியையுமுடைய மாலையை. கூடல்-மதுரை. வளை-வளையல்.

சிட்டமுறு யோகியருஞ் செய்யுளல வன்பெடையுங்
கட்டளையி னாடுங் கலைசையே—எட்டுருவாய்த்
தோய்ந்த வருக்கொளியார் சுற்றைம் பொறிவழிவிட்
டோய்ந்த வருக்கொளியா ரூர்.

சிட்டம்-பெருமை. சட்டளையில் நாடும்-நியமத்தில் விரும்பும். செய்-வயல். அலவன்-ஆண்ஞெண்டு. கட்டு அளையின் ஆடும்-கட்டுகின்ற வளை யிலே கூடியிருக்கும். எட்டு உரு ஆய் தோய்ந்த அருக்கு ஒளியார்—அட்டமூர்த்த மாகிப்பொருந்திய அருமையாகிய ஒளியாயுள்ளவர். அருக்கு-அருமை, தமிழ்ச் சொல்லகராதியிற் காண்க. ஒளியார்-மறையாதவர். அட்டமூர்த்தம்-பஞ்ச பூதம், சூரியன், சந்திரன், ஆன்மா, சூடாமணிநிகண்டு ௩௨ ஆவதிற்காண்க. ()

தேற்முச் சிருரினமுந் தேம்பொழிலு மல்குசிறு
காற்றேர் கடாவுங் கலைசையே—போற்றியன்போ
டேகுவல யத்தா ரிறைஞ்சும் படப்பாந்தள்
வாகுவல யத்தார் மனை.

சிறு கால் தேர் கடாவும்-சிறிய உருளையையுடைய சிறுதேரைச் செலுத்தும். சிறு காற்று ஏர்கள் தாவும்-தென்றல் அழகுகள் (பொருந்த) தாவி செல்லும். குவலயத்தார்-பூமியிலுள்ளவர். பாந்தள்-பாம்பு. தாவுதல் பலவிதமாதலால் அழகும்பலவாயினபோலும். (சுச)

ஆயச் சிருர்படமு மார்க்குங் கடாசலமுங்
காயத் திரியுங் கலைசையே—நேயமுடன்
பைத்த பதஞ்சலியார் பார்த்துருகப் பொற்பொதுவில்
வைத்த பதஞ்சலியார் வாழ்வு.

காயத்து இரியும்-ஆகாயத்திலோடும். காய திரியும்-பகைவரைக்கொல்ல உலவும். பைத்த பதஞ்சலியார்-விரிந்தபதஞ்சலிமுனிவர்.வைத்த-ஆடவைத்த. ()

ஒன்றுமற்றேரு ரான்முலையு முண்மைநெறி கண்டோருங்
கன்றுமறந் தீர்க்குங் கலைசையே—கொன்றைமுடிக்
கங்கா தரனுர் கடையேன் கவியுவக்கும்
அங்கா தரனு ரகம்.

ஒன்றும் மற்றேரு ஆன் முலையும்-பொருந்துகின்ற வேறொரு பசுவின் முலையையும். கன்று மறந்து ஈர்க்கும்-கன்ருனது மறந்து (சுவைக்க) இழுக்கும். கன்று மறம் தீர்க்கும்-கோபிக்கின்ற பாவத்தை நீக்கும். கங்காதரனுர்-கங்கை யைத்தரித்தவர். அம் காத-அழகிய செவி. கன்றுதல்-சிறுதலுமாம். (சுசு)

வாளரவ வல்குனல்லார் வாள்விழியு மாலயமுங்
காளமியம் புஞ்சீர்க் கலைசையே—நீள்வீணைக்
கஞ்சக் கரத்தான் கடும்பிறவி வேரறுக்கும்
அஞ்சக் கரத்தா னகம்.

காளம் இயம்பும்-நஞ்சுபோலச் சொல்லும். காளம் இயம்பும்-சின்ன மொலிக்கும். கஞ்சம்-தாமரை. அஞ்சு அக்கரத்தான்-பஞ்சாக்கரமந்திரமுடையவன். (சுஎ)

உத்தமர்தோ னூனெறியு மொள்ளொளிசேர் நித்திலமுங்
கத்தங் கொழிக்குங் கலைசையே—தத்தருவி
உற்றவரை யாள்வா ருறுதனங்க டோய்வரவா
அற்றவரை யாள்வா ரகம்.

கத்து அங்கு ஒழிக்கும்-பிதற்றுதலை அங்கே கெடுக்கும். கத்து அம் கொழிக்கும்-ஒலிக்கின்ற நீரானது (கரையில்) ஒதுக்கும். வரையாள் வார் உறு தனங்கள் தோய்வர்-மலைமகளாகியவுமாதேவியின் கச்சுற்றகொங்கைகளைக் கலப்பவர். (கூஅ)

பல்வகைநூ லாய்ந்தவரும் பார்த்திவர்சூட் டும்முடியுங்
கல்விரவி யேயுங் கலைசையே—வல்வினையால்
இட்ட தளையுடையா ரெண்ணத் தினுக்கரியார்
பட்ட தளையுடையார் பற்று.

கல்வி ரவி எயும்-கல்வியினாற் சூரியனையொக்கும். கல் விரவி எயும்-இரத்தினக்கற்கள் கலந்துபொருந்தியிருக்கும். தளையுடையார் எண்ணத்தினுக்கு அரியார்-பந்தத்தையுடையவர் நினைவிற்கு அருமையாயிருப்பவர். பட்டு அதளையுடையார்-பட்டாகத் தோலையுடையார். (கூகூ)

நற்றாள நீர்ச்செறுவு நாவலர்கண் முத்தமிழுங்
கற்றையவை யேறுங் கலைசையே—குற்றமில்சீர்
ஆவினஞ் சாடினா ரன்பிறக்கன் வேள்விபுக்க
தேவினஞ் சாடினார் சேர்வு.

செறு-வயல். கற்றையவை ஏறும்-தொகுதியாகிய வைக்கோல் அதிகமாகும். கற்று ஐ அவை ஏறும்-கற்கப்பட்டு அழகியசபையில் உயர்வுறும். ஆவின் அஞ்சு ஆடினார்-பசுவினுண்டான பஞ்சகவ்வியத்தை மூழ்கினவர். தே இனம்-தேவகூட்டங்கள். சாடினார்-அடித்தவர். (எ0)

செவ்வைமனத் தன்பினருந் தேன்மடுவிற் செங்கயலுங்
கவ்வையலைத் துள்ளுங் கலைசையே—கொவ்வைவாய்த்
துப்பிதழி வாமத்தார் சுற்றுசடி லத்தினறை
பப்பிதழி வாமத்தார் பற்று.

கவ்வை அலைத்து உள்ளும் - துன்பத்தைக் கெடுத்துநினைக்கும். கவ்வை அலை துள்ளும் - ஒலியையுடையதிரையிற் குதிக்கும். துப்பு இதழி வாமத்தர்-பவளம்போன்ற இதழ்களையுடையவளாகிய உமாதேவியின் இடதுபாகத்துள்ளவர். நறை பப்பு இதழி வாமத்தர் - தேன்பரவிய கொன்றைமாலையையுடையவர்.

சிற்றமுறு வாட்கையருஞ் செங்குமுதத் தேனளியுங்
காத்திரவில் வாங்குங் கலைசையே—நாத்திகமில்
நீதிக் கருத்தினர் நெஞ்சுகந்தார் கற்கரிக்கன்
ருேதிக் கருத்தினு ரூர்.

காத்திரம் வில் வாங்கும் - கனமுடைய வில்லை வளைக்கும். காத்து இரவில் வாங்கும்-காத்துநின்று இராக்காலத்திற்கொள்ளும். நாத்திகம் இல்-இல்லையென்பதில்லாத, உண்டென்று கொள்கின்ற என்பது கருத்து. கல் கரிக்கு-கல்லானைக்கு. இக்கு-கரும்பு கல்லானைக்குக்கரும்புதந்ததைத் திருவிளையாடற் புராணத்திலறிக. (எஉ)

தேம்பா விசையினருஞ் செய்ந்நீல மாளிகையுங்
காம்போதி யோதுங் கலைசையே—கூம்பா
மருப்பச் சிலையான் மகிழ்ந்திடினு மேற்கும்
பொருப்பச் சிலையான் புரம்.

காம்போதி ஓதும் - காம்போதி என்னு மிராகத்தைப் படிக்கும். காம்பு ஓதி ஓதும் - மூங்கிலையுடைய மலைக்குச் சமஞ்சொல்லப்படும். கூம்பா மரு பச்சிலை யான் மகிழ்ந்து இடினும்-குவியாத வாசனையுடைய பச்சிலையை நான் மகிழ்ந்திட்டாலும். பொருப்பு அ சிலையான் - மலையை அந்த வில்லாகவுடையவன். (எரு)

வஞ்சியளம் பேதையரு மாறு திராப்பொழுதுங்
கஞ்சனையைப் பார்க்குங் கலைசையே—நெஞ்சம்
உருக வழுத்துவா ரும்பரின்பத் தேனைப்
பருக வழுத்துவார் பற்று.

கஞ்சனையை பார்க்கும் - கண்ணாடியைப் பார்த்திருக்கும். கஞ்சம் நையை பார்க்கும்-தாமரைப்பூ நைதலைப்பார்த்திருக்கும். நை முதனிலைத்தொழிற்பெயர். நைதலாவது ஈண்டுக் குவிந்துவாடுத லென்க. உம்பர் இன்பம் தேனை-மேலான சிவானந்தமாகிய தேனை. அழுத்துவார் - பதிப்பார். (எச)

வண்டோடை யம்புயமு மாவீர ரம்புயமுங்
கண்டூதி யாருங் கலைசையே—பண்டோர்கோ
லங்கூ வினத்தா னழற்பிழம்பாய் நீண்டெழுந்த
பைங்கூ விளத்தான் பதி.

கண்டு ஊதி ஆரும் - பார்த்து மூக்காலுழுதிளைந்து தேனையுண்ணும். கண்டூதி ஆரும்-(போரின்மையால்) தினவுதங்கும். கோலம் கூவிள-பன்றிவடிவ

மாகிய திருமால் பூமியைப்பிளக்க. விள்ள என்பது விளவென விகாரமாயிற்று. பைங் கூவிளத்தான்-பசியவில்வத்தையுடையவன். (எ௫)

தண்டாச் சவுரியர்க டாக்குமடி யாருமுறு
கண்டீர வங்கூர் கலைசையே—திண்டேர்
அருக்கரைக்கண் டொட்டா ரறிவிலா நெஞ்சத்
தருக்கரைக்கண் டொட்டார் தலம்.

சவுரியர்-வீரர். தாக்கு-வேகமும், வலியுமாம். உறு கண்டீரவம் கூர்-மிக்க சிங்கத்தைப்போல மிருந்திருக்கின்ற. உறுகண் தீர அங்கு ஊர்-துன்பம் நீங்க அங்கேசெல்கின்ற. அருக்கர் ஐ கண் தொட்டார்-(தக்கன்யாகத்தில்) சூரிய ருடைய அழகியகண்ணைத் தோண்டினவர். தருக்கரை கண்டு ஒட்டார்-செருக் கரை நோக்கிப் பொருந்தாதவர். (எசு)

புட்குலமு மாதரைவேள் போல்வாரு மாலையினிற்
கட்சிவந்து கூடுங் கலைசையே—வெட்சிமலர்
அந்தார்க் குமரனு ரையார வென்றிமையோர்
வந்தார்க் குமரனுர் வாழ்வு.

கட்சி வந்து கூடும்-கூட்டினிடத்து வந்து சேரும். கண் சிவந்து கூடும் - கண் சிவக்கப்பெற்றுப் புணரும். வெட்சிமலர் அம் தார் குமரனுர் ஐயர் - வெட்சிப்பூவாலாகிய அழகிய மாலையுடைய முருகனுக்குத் தந்தையானவர். (எஎ)

வீட்டினெறி தோரும் வேதியர்வேள் வித்தழலுங்
காட்டத் தெரியுங் கலைசையே—கூட்டாரணம்
நீறு வசித்தார்நன் னேசமிலே னெஞ்சினிற்றேன்
ஊறு வசித்தா ருறை.

காட்ட தெரியும்-ஆசாரியன் காண்பிக்கத் அந்நெறியைத் தெரிந்துகொள் ளும். காட்டத்து எரியும் - ஓமவிரகினுலெரியும். அரணம் நீறு அசித்தார் - திரிபுரக்கோட்டையை நீறாகச்சிரித்தவர். தேன் ஊறு வசித்தார் - தேன் போல ஊறித்தங்கினவர். (எஅ)

கோமளமின் னூர்மூலைக்குங் கோலவத னத்தினுக்குங்
காமர் மதிவீழ் கலைசையே—நாமரையா
மத்தி னடிப்பார் மதியைக் கலைகெடக்கோ
பத்தி னடிப்பார் பதி.

காமர் மதி வீழ் - மன்மதனுடைய புத்தியுந் தாழ்கின்ற. காமர் மதி வீழ் - அழகியசந்திரன் விரும்புகின்ற. நாம் அரை யாமத்தில் நடிப்பார் - அச்சம்

தங்கும் அரையிருளில் நடனஞ்செய்வார். மதியை கலை கெட கோபத்தின் அடிப் பார் - (தக்கன்யாகத்தில்) சந்திரனைக் கலைகெடும்படி கோபத்தினாலடிப்பவர் ()

வார்முலையார் நன்னுதற்கும் வாவிவிடா யுற்றவர்க்குங்
கார்முகந்துண் ணென்னுங் கலைசையே—நார்பிகுத்த
உள்ளத் திருப்பினரு ளுள்ளோன்றன் கன்மனத்தை
மெள்ளத் திருப்பினர் வீடு.

கார்முகம் துண்ணென்னும் - வில்லானது அஞ்சும். துண்ணெனல்-அச்சக் குறிப்பு. வாவி - தடாகமானது. விடாயுற்றவர்-தாகமுற்றவர். கார் முகந்து உண் என்னும் - நீரைமொண்டு உண் என்றுசொல்லும்; இது கூறுதலைக் கூறியதாக வுரைத்தாரென்க. நார்-அன்பு. உள்ளத்து இருப்பினர் - மனத்தில் இருத்தலை யுடையார். மெள்ள-மெல்ல, இலேசாக என்பது கருத்து. (அ0)

நூலஞ்சு நுண்ணிடையார் நோக்குமும் போருகமுங்
காலஞ்ச மின்னுங் கலைசையே—கோலமுடி
வைத்தகம லத்தார் வருங்கூற் றுறை யஞ்ஞான்று
தைத்தகம லத்தார் தலம்.

கால் அஞ்ச மின்னும்-இயமனும் அஞ்சும்படி பிரகாசிக்கும். கால் அஞ்சம் மின்னும்-தன்னிடத்தில் அன்னம் பிரகாசிக்கப்பெறும்; கோலம் முடிவைத்த கமலத்தார்-அழகியசடையில்வைக்கப்பட்ட கங்கைநீரையுடையார். அஞ்ஞான்று உதைத்த கமலத்தார்-அக்காலத்து உதைத்த கமலமாகிய பாதத்தையுடையவர். ()

மைம்மாறு சிந்தையரு மாறு விதரணருங்
கைம்மாறு கொள்ளாக் கலைசையே—வெம்மான்றோல்
வீக்கு மரையன் விளிபடவென் சஞ்சிதத்தைப்
போக்கு மரையன் புரம்.

கை மாறுகொள்ளா- ஒழுக்கமாறுபடாத. கைம்மாறுகொள்ளா-பிரதியுபகாரத்தை ஏற்றுக்கொள்ளாத. வீக்கும் அரையன்-கட்டுந்திருவரையையுடையவன். விளிபட-கெட. என் சஞ்சிதத்தைப் போக்கும் அரையன் - என்னுடைய முன்னுள்ள வினையைக்கெடுக்கும் அரசன். (அஉ)

பட்டாரு மிட்டிடையார் பார்வையினுங் கோதையினுங்
கட்டா ரிவருங் கலைசையே—எட்டான
ஆசை யுடுக்கையா ரண்டங் கிடுகிடுத்தும்
ஓசை யுடுக்கையா ரூர்.

இட்டு - அற்பம். கட்டாரி வரும்-வாளைப்போலத் தோன்றும். கோதை-கூந்தல். கள் தார் இவரும்-கள்ளையுடைய மாலை ஏறியிருக்கும். ஆசை உடுக்கை யார் - திக்காடையையுடையவர். உடுக்கையார் - உடுக்கென்னும் வாச்சியத்தை யுடையவர். (அரு)

அத்தார் மகவினத்தை யாட்டின் குழவைநன்கு
கைத்தாய ரேந்துங் கலைசையே—கொத்தாருஞ்
சீத வடம்புடையார் தேவி சிவகாமி
மாத வடம்புடையார் வாழ்வு.

அ தார் - அந்த மாலை. கைத்தாயர் ஏந்தும்-செவிலித்தாயார் கையேந்தும். நன்கு உகைத்து ஆயர் ஏந்தும்-நன்குசெலுத்தி இடையர்தாங்கும். சீதம் அடம்பு உடையார் - குளிர்ந்த அடம்பமலரை அணிதலுடையவர். அடம்பமலரை யணிந்திருக்கிறாரென்பதைப் பெரியபுராணம் ஏயர்கோன்கலிக்காமநாயனார் புராணத்தில் ௪0௧-ஆவது கவியிற்காண்க. தம் புடையார்-தம்பக்கமாகவுள்ளவர். ()

மாதர் விழிவேலும் வண்ணப் பசுங்கிளியுங்
காதை யுரைக்குங் கலைசையே—ஓதிடும்பேய்
மண்டுபுறங் காட்டினார் வாணனறக் கண்ணனமர்
கண்டுபுறங் காட்டினார் காப்பு.

காதை உரைக்கும்-காதினைத்தேய்க்கும். காதை உரைக்கும் - கதையினைச் சொல்லும். புறங்காட்டினார், சுடுகாட்டிலாடினவர். வாணன் அற கண்ணன் அமர் கண்டு புறங்காட்டினார்-வாணாசுரன் இறக்கக் கண்ணன் செயத்தொடங்கிய போரைக்கண்டு பின்னிட்டவர். எதற்காகப்புறங்காட்டினாரெனில்? முற்காலத் திற் கண்ணன் மைநாகமலையிற் றவஞ்செய்து சிவபிரான் றனக்குத்தோற்றுப் போகும்படி வரம்பெற்றதைப் பொய்யாமற் பாதுகாத்தற்பொருட்டென்க. காஞ்சிப்புராணம் வாணீசப்படலத்தில் எ-வது கவியிற் காண்க. (அ௬)

அஞ்சநடை யார்மொழியி லையிளைஞர் மெய்யிலுருக்
கஞ்சுகஞ்சே ரின்பக் கலைசையே—அஞ்சக்
கிளத்தலை யோட்டினார் கேதமற நாயே
னுளத்தலை யோட்டினா ரூர்.

உருக்கம் சுகம் சேர் - அன்புஞ் சுகமுஞ் சேர்கின்ற. உருக்கம் - இரக்கமு மாம். உரு கஞ்சுகம் சேர் - அழகிய சட்டை சேர்ந்திருக்கின்ற. அஞ்ச கிள் அ தலை யோட்டினார் - அஞ்சும்படி கிள்ளப்பட்ட அந்தப் பிரமன்றலையோட்டை யுடையவர். கேதம் அற-துன்பம் நீங்க. அலை ஓட்டினார் -அலைதலை நீக்கினவர். அலைதல்-வருந்தித்திரிதல். (அ௬)

வாணுதலாற் பூணுமவர் மையலுறப் பட்டோருங்
காணத் தணியுங் கலைசையே—ஏணிவள்ர்
கையா னடத்தினான் கங்காளன் சங்கரன்வெண்
மையானடத்தினான் வாழ்வு.

காணத்து அணியும் - பொற்காசினாலணியும். காண தணியும் - பார்க்க அடங்கும். ஏணி - மான். நடத்தினான் - நடனத்தையுடையவன். கங்காளன் - முழுவெலும்பையணிந்தவன். சங்கரன் - சுகத்தைச்செய்பவன். வெண்மை ஆன் நடத்தினான் - வெண்ணிறமுள்ள இடபத்தை நடத்தினவன். (அஎ)

மாணிலைமை வாய்மைபரும் வாய்ந்தவிழா விண்ணவருங்
காணியவந் தோயாக் கலைசையே—ஆணவமாம்
பாம்புயங்க வாட்டினார் பைம்பொற் பொதுவாங்கின்
மேம்புயங்க வாட்டினார் வீடு.

விழாவை என ஐயுருபுவிரித்துரைக்க. காணி அவம் தோயா - காணி அளவாயினும் தீமைபொருந்தப் பெறாத. காணிய வந்து ஓயா - காணும்படி வந்து ஓய்தலில்லாத. ஆணவம் ஆம் பாம்பு உயங்க வாட்டினார் - ஆணவமலமாகிய பாம்புவருந்த வாட்டினவர். மே புயங்கம் ஆட்டினார் - மேலான புயங்கமென்னும் கூத்தையுடையவர். (அஅ)

வேரிமலர்ப் பண்ணையிலு மெய்ச்செல்வர் மந்திரமுங்
காரணக்கூ ழோங்குங் கலைசையே—வீரமெல்லாம்
மாளத் திகிரியான் மார்பொருவனைப்பிளந்த
காளத் திகிரியான் காப்பு.

கார் அண கூழ் ஓங்கும் - மேகத்தை அண்ணும்படி பயிர்கள் வளரும். மந்திரம் - வீடு. காரணம் கூழ் ஓங்கும் - அறத்திற்கும் இன்பத்திற்குங் காரணமாகிய பொன் அதிகப்படும். கூழ் என்பதற்கு உணவு எனவுங் கூறுவர். திகிரியால் - சக்கராயுதத்தால், ஒருவனை - சலந்தராசுரன் என்கிற ஒருவனை. காளத்திகிரி - காளத்திமலை. சலந்தரனைக்கொன்ற கதையைக் காஞ்சிப்புராணஞ் சலந்தரீசப்படலத்தி லறிக. (அகூ)

தூக்கணங்கள் ளார்திருக்குந் தூக்குரைக்கு மாக்கணமுங்
காக்கணங்க ளாருங் கலைசையே—தூக்கணமும்
ஆதிவாரா கத்தா னளப்பரிய சேவடியான்,
மாதிவாரா கத்தான் மனை,

தூக்கு - முன்னது உயர்ச்சி, பின்னது பாட்டு. திருக்கு - கண். மா-வண்டு. காக்கணங்கள் ஆரும் - கருவிளமலர்களை யொக்கும். காக்கண் அம் கள் ஆரும், சோலையினிடத்து அழகிய தேனையுண்ணும். ஆதிவராகத்தான்-திருமால். மாது இவர் ஆகத்தான் - உமாதேவியாகிய ஸ்ரீபொருந்திய சரீரமுடையவன். (கூ0)

ஆனகரு மேதிகளு மாயுமிசை யோருமிக்குக்
கான முழக்குங் கலைசையே—மானமறப்
பற்றிப் பரசினர் பாசத் தளைகளையும்
வெற்றிப் பரசினர் வீடு.

இக்கு கானம் உழக்கும் - கருப்பங்காட்டைக் கலக்கிமிதிக்கும். மிக்கு கானம் முழக்கும் - மிகுந்த இசைப்பாட்டினை முழக்கும். மானம் அற பற்றி பரசினர் பாசம் தளை களையும் வெற்றி பரசினர்-அபிமானநீங்க அன்புபொருந்தித் துதித்தவருடைய பாசபந்தத்தை நீக்கும் வெற்றியபொருந்திய மழுவாயுதத்தை யுடையவர். (கூக)

செம்மலர்ப்பூம் பொய்கைகளுந் தோம்பொழிலிற் கொண்மூவுங்
கம்மிக் குலாவுங் கலைசையே—தம்மையறி
தொண்ட ருளக்கமலர் தோத்திரஞ்செய் வாரன்பு
கண்ட ருளக்கமலர் காப்பு.

கம் மிக்கு உலாவும் - நீர்மிகுந்து அசையும். கம்மி குலாவும் - மூடிவளையும். கண்டு அருள் அக்கு அமலர் - பார்த்து அருள்கின்றகண்ணையுடைய நிர்மலரா யுள்ளவர். (கூஉ)

திங்களுத லார்குழலிற் செந்தேன் கழனியிற்சேர்
கங்கங் கறுக்குங் கலைசையே—கொங்கிமயக்
கொம்பா ரிடத்தினர் குண்டுவயிற் றுக்குறுந்தாள்
வெம்பா ரிடத்தினர் வீடு.

கங்கம் கறுக்கும் - சீப்பானது கோபிக்கும். சீப்புப்பற்றியிழுத்தலை ஈண்டுக் கோபித்தலென்றார். கங்கு அங்கு அறுக்கும் - வரம்பை அங்கேசேதிக்கும். கொங்கு - வாசனை. இமையம் கொம்பு ஆர் இடத்தினர் - இமையமலையிற்பிறந்த பூங்கொம்பாகிய உமாதேவிபொருந்திய இடப்பாகமுடையவர். குண்டு - ஆழம். பாரிடத்தினர் - பூதப்படையையுடையார். (கூ௩)

எட்டுறு போகத்தாரு மீர்ங்குமுத முஞ்செய்ய
கட்டிலணை யிற்சேர் கலைசையே—உட்டியா
னத்தவசத்தினர் நாயேனை யாண்டவிட
பத்தவ சத்தினர் பற்று.

எட்டுறு போகம் - எட்டாகவுற்ற வின்பம். அவை அணிகலம், ஆடை, தாம்பூலம், பரிமளம், சங்கீதம், பூவமளி, பெண், போசனம் என்பன. கட்டில் அணையில் சேர் - கட்டிலில் இட்ட மெத்தையிற்கூடுகின்ற. செய் அகட்டில் அணையில் சேர் - வயலினடுவிலும் வரம்பிலும பொருந்தியிருக்கின்ற. உள் தியானத்து வசத்தினர் - மனதினகத்துச்செய்யுந் தியானவசமாயிருப்பவர். இடபம் துவசத்தினர் - இடபக்கொடியையுடையவர். (கூச)

மைப்பறழ்க்குங் கோவலரு மங்கையற்சொற் குக்குயிலுங்
கப்பங் கொடுக்குங் கலைசையே—துப்புறுங்கூர்
மத்தோ டணிவார் வளையிழைத்துச் சேர்த்ததவ
ளத்தோ டணிவா ரகம்.

மைப்பறழ் - ஆட்டுக்குட்டி. கோவலர் - இடையர். கப்பு அங்கு ஒடுக்கும்- மரக்கிளைகளை (இலையையருந்தும்படி) அங்கே (வளைத்துக்) கொடுக்கும். கப்பம் கொடுக்கும் - திறைகொடுக்கும். துப்பு - வலி. கூர்மத்து ஒடு அணி வார் வளை இழைத்து சேர்த்த தவளம் தோடு அணிவார் - மாலவதாரமாகிய ஆமையோட்டையும், அழகிய நேர்மையுள்ள சங்கை இழைத்துச் சேர்க்கப்பட்ட வெண்மையுடைய தோட்டையுமணிபவர். இழைத்தல் - சீவல். (கூரு)

சுந்தரஞ்சே ராடவருஞ் சூதுமுலை யார்குழலுங்
கந்தனையே யொக்குங் கலைசையே—பந்தஞ்
சிதையத் துதியார் திறங்கண் டவர்த
மிதையத் துதியா ரிடம்.

கந்தனை ஒக்கும் - முருகக்கடவுளையே நிகர்க்கும். கம் தனை ஒக்கும் - மேகத்தையொக்கும். ஏ அசை. சிதைய துதியார் திறம் கண்டு அவர்தம் இதையத்து உதியார் - சிதையும்படி துதிசெய்யாதவர் தன்மைகண்டு அவருடைய மனத்திலே தோன்றாதவர். (கூசு)

எண்ணேற்ற வுத்தமரு மெண்டிசையுங் காரிகையார்
கண்ணோட்டஞ் செய்யுங் கலைசையே—பண்ணார்
சுருதிமா வாக்கினர் சுற்றுநரி யெல்லாங்
கருதிமா வாக்கினர் காப்பு.

எண் - ஆராய்ச்சி. கண்ணோட்டம் - தாட்சிண்ணியம். கண் ஓட்டம் - கண் ஓடுதல். ஓடுதலாவது ஒரு நிலையினின்றுபாராது விரைந்துசெல்லுதலாம். சுருதி மா வாக்கினர் - வேதமகாவாக்கியத்தையுடையவர். மா ஆக்கினர் - குதிரையாகச் செய்தவர். (கூஎ)

பம்புபெரும் பாக்கியரும் பஞ்சவனக் கிள்ளையும்பூக்
கம்பலத்தி லேறுங் கலைசையே—உம்பரெல்லாம்
வந்தித்த வக்கரையார் மாதுசிவ காமிபங்கர்
பந்தித்த வக்கரையார் பற்று.

பூ கம்பத்திலேறும் - அழகையுடைய கம்பளத்தில் ஏறியிருக்கும். பூக்கம் பலத்தில் ஏறும் - கமுகங்குலைப்பழத்திலேறியிருக்கும். வக்கரையார் - திருவக்கரையென்னுந்தலத்தையுடையவர். பந்தித்த அக்கு அரையார் - வரிசையாகச் செய்யப்பட்ட சங்குமணியைக் கட்டியதிருவரையையுடையவர். (கஅ)

தண்டிகையே றுஞ்செல்வர் தம்மார்பு நன்மடமுங்
கண்டிகையா ரங்கூர் கலைசையே—வண்டுளருந்
தண்டுளசித் தாமத்தன் றாரமா கப்புணர்ந்த
பண்டுளசித் தாமத்தன் பற்று.

கண் திகை ஆரம் கூர் - கண்திகைக்கும்படியான முத்துமாலை மிகுந்திருக்கின்ற. ஆரம் - பதக்கமுமாம். கண்டிகையார் அங்கு ஊர்-உருத்திராக்கமாலையையுடைய அடியார்கள் அங்கே செலுகின்ற. கண்டிகை - உருத்திராக்கம், தமிழ்ச்சொல்லகராதியிற்காண்க. தண் துளசி தாமத்தன் தாரம் ஆக புணர்ந்த பண்டு உள சித்து ஆம் அத்தன் - குளிர்ச்சியையுடைய துளவமாலையையணிந்த திருமால் மனைவியாகச்சேர்ந்த பண்டேயுள்ள சித்துப்பொருளாகிய உயர்ந்தோன். (கக)

ஐவாய வேட்கை யகன்றவரு மாகதருங்
கைவாரஞ் செய்யுங் கலைசையே—மெய்வாழ்வு
நண்ணியபி ராமிதிரு நாடோறும் போற்றிடுஞ்சேற்
கண்ணியபி ராமிபங்கர் காப்பு.

ஐவாய வேட்கை - ஐவகையிந்திரியவாயிலாக வருமாசை. கை வாரம் செய்யும் - ஒழுக்கமும் அன்பும செய்கின்ற. கை வாரம் செய்யும் - முறையாக வாரமென்னும்பாடலைப்பாடுதல்செய்யும். வாரமாவது சொல்லொழுக்கமும் இசையொழுக்கமுடைய பாடலென்பர் சிலப்பதிகாரவுரையில். பிராமி - சரஸ்வதி. திரு - இலக்குமி. அபிராமி பங்கர் - அழகுடையவளாகிய உமாதேவியைப்பாதியிலுள்ளவர். மாகதர் - பாணர், இருந்தேதுவோரென்பர் சிலப்பதிகாரவுரையில். ()

வாழியதொட் டிக்கலையூர் வாழி சிவகங்கை
வாழி சிவகாம வல்லியெந்தாய்—வாழி
புகழ்ச்சிதம்ப ரேசரருள் போற்றுமவ ரன்பர்
மகிழ்ச்சியுடன் வாழி வளர்ந்து.

கலைசைச் சிலேடைவெண்பா

முற்றிற்று.

உ

கணபதி துணை.

மதுராபுரி

அம்பிகைமாலை.

[இந்நூலைப் பண்டைக்காலந்தொடங்கித் தென்னாட்டிலுள்ள ஊர்கடோறும் பள்ளிக்கூடங்களிற் சிறுவர்கள் ஆரம்பபாடமாகப்படித்துவருகின்றார்கள் இது இத்தமிழ்ச்சங்கத்திலுள்ள ஏட்டுப்பிரதிகளிலிருந்தெடுத்துப் பலர்க்கும் பயன்றருமாறு சங்கப்பிரசுரமாகக்குறிப்புரையெழுதி வெளியிடப்பெற்றிருக்கின்றது. இந்நூலின் இறுதியிலுள்ள பயன்கூறுங்கவியால் இதனை ஆக்கியோர் குலசேகரபாண்டியன் அல்லது உக்கிரகுமாரபாண்டியனென்று கருதலாகும்.]

விநாயகர் காப்பு.

நடக்குந்திருவிளையாட்டோரறுபத்துநாலுஞ்சொக்க
ரடக்குந்தென்கூடலிலம்பிகைமாலைக்கருவிமதத்
தடக்கும்பகம்பச்சிறுகட்புகர்முகத்தாலவட்ட
முடக்குந்தடக்கையொருகோட்டுவாரணமுன்னிற்கவே.

நூல்.

திருவேவிளைந்தசெந்தேனேவடிவிட்டதெள்ளமுதி
னுருவேமடப்பிள்ளையோதிமமேயொற்றையாடகப்பூந்
தருவேநின்றாமரைத்தாளேசரணஞ்சரணங்கண்டா
யருவேயணங்கரசேமதுராபுரியம்பிகையே. (க)

நாட்கொண்டகொங்கைத்துணையும்பொன்மேனியுநஞ்சளித்த
வாட்கொண்டநாட்டமுந்தொண்டைச்செவ்வாயுமருங்குடுத்துத்
தோட்கொண்டசெம்பட்டுமுத்தாரமுங்கொண்டுதோன்றியெனை
யாட்கொண்டநாயகியேமதுராபுரியம்பிகையே. (உ)

கரும்புங்கணையைந்தும்பாசாங்குசமுங்கைக்கொண்டடியேன்
திரும்புந்திசைதொறுந்தோற்றுகண்டாயிசைதேக்குமணிச்
சுரும்புண்டகாவியுஞ்சோதிநிலாவுந்துளிருஞ்சற்றே
யரும்புங்கனங்குழலாய்மதுராபுரியம்பிகையே. (௩)

குன்றேயெனுமுலையார்தருங்காதற்கொடுமையெல்லாம்
வென்றேன்மறலியைவிட்டுவிட்டேன்விரைத்தாமரைத்தா
ளொன்றேயென்சென்னிவைத்தாய்பின்னையான்செய்யுமேவலெல்லா
மன்றேயுன்னேவல்கண்டாய்மதுராபுரியம்பிகையே. (௪)

வடிவைத்தவேல்விழியாரநுராகம்பக்கிற்சென்று
குடிவைத்தநெஞ்சென்றுமீளுங்கொல்லோவன்புகொண்டதொண்டர்
முடிவைத்தவாறென்புலைத்தலைமேல்வைத்தமுத்தின்றண்டை
யடிவைத்தபேரின்பமேமதுராபுரியம்பிகையே. (௫)

வடக்குன்றமேருவுமூதண்டமெட்டிவளைந்துபுறங்
கிடக்குங்கடலும்புவனங்களேழுங்கிளர்மருப்புத்
தடக்குஞ்சரமெட்டுமெல்லாந்திருவுந்தித்தாமரையி
லடக்கும்பராசத்தியேமதுராபுரியம்பிகையே. (௬)

ஒளிகொண்டவெண்பிறைத்தோடும்பொன்னோலையுமூறியதேன்
றுளிகொண்டசெங்கனிவாயுமுத்தாரமுந்தோளுமென்றன்
களிகொண்டநெஞ்சங்குடிகொண்டவாவிசைகக்குமணி
யளிகொண்டபூங்குழலாய்மதுராபுரியம்பிகையே. (௭)

மணியுந்தாளமும்வெண்ணகைபோவழிமூவர்செயத்
துணியுந்தொழிலுமுன்செய்தொழிலோபத்தித்துத்திமுடிப்
பணியுஞ்சுடருங்கடலேழுநின்கழற்பங்கயத்தி
லணியுந்திருவுருவேமதுராபுரியம்பிகையே. (௮)

செழுந்துங்கக்கொங்கையுமுத்தாரமும்பொற்சிலம்புந்திங்கட்
கொழுந்துமகரக்குழையுமெல்லாம்வண்டுகொண்டுசுற்றி
யுழுந்துழாய்ப்பைஞ்சூடுந்திருமேனியுமுன்னுடலுமொன்று
யழுந்தும்பராசத்தியேமதுராபுரியம்பிகையே. (௯)

கணையுங்குழையிணைநெடுஞ்சாபமுங்காந்தம்வள்ளைத்
துணையும்பவளமுஞ்சோதிநிலாவுந்துவண்டபச்சைப்
பணையும்பனித்தடங்காந்தளும்பாந்தளும்பத்துமொன்று
யணையுந்திருவுருவேமதுராபுரியம்பிகையே. (௧௦)

இணங்கேனொருவரைநின்னிருதாளன்றியெப்பொழுதும்
வணங்கேனொருவரைவாழ்த்துகிலேன்வஞ்சநெஞ்சருடன்
பிணங்கேனமுதம்பெருகுஞ்செம்பாதிப்பிறைமுடித்த
வணங்கேசரணங்கண்டாய்மதுராபுரியம்பிகையே. (௧௧)

முலைக்கேயவசத்துயர்விளைப்பாரின்பமோகமென்னும்
வலைக்கேயகப்பட்டழுந்திவிடாமல்வலியவந்தென்
றலைக்கேப்பதம்வைத்ததண்ணளியாய்முத்தந்தத்து திரை
யலைக்கேவிழிதுயில்வாய்மதுராபுரியம்பிகையே. (௧௨)

கொடிக்கொண்டசிற்றிடையார்மணிநூபுரங்கொஞ்சமடிப்
பொடிக்கொண்டசென்னியுன்கால்வைக்குமோபுற்றரவெடுத்து
முடிக்கொண்டசொக்கர்பழியாவிரதமுடிக்கவென்றே
யடிக்கொண்டபூண்முலையாய்மதுராபுரியம்பிகையே. (௧௩)

விளையுங்கருக்குழிவீழாமவென்றன்வினைப்பிறவி
களையும்படிக்குக்கருதுகண்டாய்கழுநீரைவென்று
வளையுந்தாளமணித்தோடழுத்தியவள்ளையைச்சென்
றளையுங்கயல்விழியாய்மதுராபுரியம்பிகைகே. (௧௪)

ஊடும்பொழுதுன்கருணைவிடாமலுவப்பதற்குக்
கூடுந்தொழிலைமறப்பதுண்டோநறைக்கொன்றையந்தார்
சூடுந்தலைவர்திருமார்பில்வாரிசொரிதாள
மாடுந்துணைமுலையாய்மதுராபுரியம்பிகையே. (௧௫)

மழைக்கொந்தளகமடவார்தங்காதல்வலைத்தலைப்பட்
டிழைக்குந்துயரமொழிப்பதென்றோவிசண்டுசெல்மணிக்
குழைக்குங்கலந்தபசுமையெலாங்குழையூடோடிக்
தழைக்குங்கயல்விழியாய்மதுராபுரியம்பிகையே. (௧௬)

இணைக்கும்பமென்முலையார்விழிவேலுக்குமெய்யுமதன்
கணைக்குந்தனியிலக்காவிடவோமணிக்கச்சகலாத்
துணைக்கும்பமென்முலையாய்சொக்கர்மேனிதுவளக்கட்டி
யணைக்குங்கமலமுள்ளாய்மதுராபுரியம்பிகையே. (கஎ)

நுங்கேள்வர்பாகத்துமிந்நான்மறையெனுநூலிடத்துங்
கொங்கேய்பொகுட்டுக்கமலாலயத்துங்குடிகொண்டநீ
யெங்கேயிருக்கினுநாயடியேனிக்கிடர்வரும்போ
தங்கேவெளிப்படுவாய்மதுராபுரியம்பிகையே. கஅ)

பொன்னேநவமணியேயமுதேபுவிபூத்தடங்கா
மின்னேயொளியுற்றமெய்ப்பொருளேகருமேதியின்மே
லெந்நேரங்காலன்வந்தாவிவிட்டாலுமெனக்கஞ்சலென்
றந்நேரம்வந்தருள்வாய்மதுராபுரியம்பிகையே. (கசு)

விருந்துண்டுபோகைக்குநாயேன்சடலத்தைவெங்கழுகும்
பருந்துஞ்சுழலுமுன்னேவருவாய்மணப்பந்தலிலே
திருந்துங்கரம்பற்றிநிற்பார்திருமுகச்செவ்வியெல்லா
மருந்துங்கயல்விழியாய்மதுராபுரியம்பிகையே. (உ0)

நாரணன்கொஞ்சும்புகழ்நான்முகற்குப்பொன்னாட்டவற்குங்
காரணங்கொஞ்சுநின்சிற்றடிக்கேதிசைகட்டுமெட்டு
வாரணங்கொஞ்சுங்கடம்பாடவியின்மகிழ்நருட
னாரணங்கொஞ்சுமம்மேமதுராபுரியம்பிகையே. (உக)

நெளிக்கும்புழுவுக்கிடமாங்குரம்பையினின்றுமுயி
ரொளிக்கும்பொழுதுவெளிப்படுவாயொழியாப்பிறவிச்
சுளிக்குங்கடலிற்சுழலாமல்வாழ்வைத்துறந்துபடைத்
தளிக்கும்பராசத்தியேமதுராபுரியம்பிகையே, (உஉ)

ஒழியாப்பனித்தடங்கண்ணீர்சொரியவந்துன்னடிக்கே
பொழியாப்புதுமலரிட்டுநிற்பார்க்குன்பொழிகருணை
விழியாற்சுடப்பவலர்ந்தசெந்தாமரைவீடொன்றவே
யழியாப்பதந்தருவாய்மதுராபுரியம்பிகையே, (உங)

ஏலமடங்குங்குழலார்குற்றேவலிலெய்த்தடியேன்
காலமடங்குமுனேவருவாய்விண்கடந்துநின்ற
கோலமடங்குமறியாதபச்சைக்குழவிஎப்போ
லாலமடங்குமம்மேமதுராபுரியம்பிகையே. (உச)

போர்க்குங்கலாமதியுங்கொன்றைமாலையும்பொன்முடிமேற்
சேர்க்குந்தலைவர்முனைசெல்லுமப்போதுதிரண்டமுத்தின்
வார்க்குங்குமக்கொங்கையானைக்குமுன்னமணமுரச
மார்க்கும்பராசத்தியேமதுராபுரியம்பிகையே. (உரு)

நோக்குங்கருணைவிழியாற்பொதுவறநோக்கியென்னைக்
காக்கும்படிக்குங்கருதுகண்டாயொளிகக்குநிலா
வீக்குஞ்சடாடவியாருண்டகாளவிடத்தையமு
தாக்குஞ்சிவானந்தமேமதுராபுரியம்பிகையே. (உசா)

உலைகுதிக்குந்தழலூறியகானலையுன்னிச்சென்று
கலைகுதிக்கும்படிபோலிளைத்தேன்கழிச்சேல்வெகுண்டு
வலைகுதிக்குஞ்செங்கழுநீருடைந்துவழிந்தசெந்தே
னலைகுதிக்குந்தடஞ்சூழ்மதுராபுரியம்பிகையே. (உஎ)

பொடிபட்டபிட்டுக்குத்தோட்கொண்டுகூடைமண்போட்டுப்பொங்கி
வெடிபட்டவையையடைத்தவங்நாட்சொக்கர்மேனிசுற்றுங்
கொடிபட்டபோதுமுழுநீலக்கோமளமேனியிலு
மடிபட்டதோவணங்கேமதுராபுரியம்பிகையே. (உஅ)

பூண்டகைவாரிப்புதுமலர்தூவிநின்பொன்னடிக்கே
கூண்டகைசென்னிகுவிக்கப்பெற்றேன்பிறைக்கோடணிந்து
நீண்டகைவேழப்பிடரேறிவட்டநிலம்புரக்கு
மாண்டகையேயணங்கேமதுராபுரியம்பிகையே. (உகூ)

கொஞ்சுங்குதலைமின்னார்க்கன்புபூண்டுகுலையுமென்றன்
நெஞ்சுன்பொற்பாதநினைப்பதுண்டோவெண்ணிலாமதிக்கூன்
பிஞ்சுங்கணைவில்லுமங்குசபாசமும்பிஞ்சுமல
ரஞ்சுந்தரித்தவளேமதுராபுரியம்பிகையே. (ங0)

நூற்பயன்.

பிடித்தாரைக்கட்டியணைத்தமுதூட்டியபேயின்முலை
குடித்தாடுமாயன்குலசேகரன்வடகுன்றைச்சென்டா
லடித்தான்படித்தசொல்லம்பிகைமாலையையாறுகவி
படித்தார்கள்கற்பகக்காவும்பொன்னுநிம்படைப்பவரே. (௩௧)

மீநாட்சிதேவியருளைப்பெறுவார்

இம்மாலையைத்தினமுந்துதிக்கக்கடவர்.

அம்பிகைமாலை முற்றிற்று.

மீநாட்சி துணை.

குறிப்புரை.

காப்பு.

கம்பம்—அசைவு. தாலவட்டம்—வட்டச்செவி.

நூல்.

1. மடம்—அழகு, இளமையுமாம். ஆடகம்—பொன். கண்டாய்—முன்னிலை யசை.

2. நாட்டம்—கண். தொண்டை—கொவ்வைக்கனி. இக்கவியில் அருள் வாய் என்னும் பயனிலை யெஞ்சிநின்றது. இதுபோற் பின்னுஞ்சில கவிகளிற் பயனிலையெஞ்சிநின்றவாறுகாண்க.

3. துளிர்—ஈண்டு வாசனைத்துளிர்.

4. மறலி—இயமன். விரை—வாசனை.

5. அநுராகம்—சிற்றின்பவிருப்பம். புலை—தாழ்வு.

6. மூதண்டம்—பழைய அண்டம்.

8. மணி-பளிங்குமணி. பத்தி-வரிசை. துத்தி-படப்பொறி. பணி-ஈண்டு ஆதிசேடன். சுடர்-சந்திரசூரியர். கட்டேலழு – சூடாமணிநிகண்டு கஉ-ஆவதில் கூகூ-ஆங் கவியிற்காண்க. இம்மூன்றும் அம்பிகை விசுவ ரூபங்கொள்ளுந்திருவுருவிற் கழற்பங்கயத்தின்மட்டாக இருந்தமை குறித்தற்கு அணியுமென்று கூறினர். கழல் - பாதம்.

9. திருமேனியென்றது சிவபிரான்றிருவுருவை.

10. கணை-அம்பு. குமிழ்-குமிழம்பூ. இணை சாபம்—இரண்டுவில். கார் - மேகம். வள்ளைத்துணை - இண்டுவள்ளைக்கொடி. பணை - மூங்கில். பனி - குளிர்ச்சி. பாந்தள் - பாம்பின்படம். கணைமுதலியபத்துள், கணை - கண்ணிற்கும், குமிழ் - நாசிக்கும், சாபம்-புருவத்திற்கும், கார்-கூந்தலுக்கும், வள்ளை - காதிற்கும், பவளம் - அதரத்திற்கும், நிலா-முகத்திற்கும், பணை—தோளிற்கும், காந்தள்—கைக்கும், பாந்தள்-அல்குலுக்கும் உபமானப்பொருள்களாகக்கொள்க.

11. சிவபிரானுக்கு அர்த்தநாரியாயிருப்பதாற் பாதிப்பிறைமுடித்த அணங்கேயென்றுரைன்க.

12. அவசத்துயர் - பாவசத்துன்பம். அலை — கடல். குவ்வுருபெல்லாம் ஈண்டு இடப்பொருளில் வந்தவாறுகாண்க. வகாரம்—அசை. திருமாலும் இவளம்சமே யென்பதற்கு அலைக்கேவிழிதுயில்வாயென்றார்.

13. விரதம்—கல்லாலின்கீழ் யோகியாயிருந்த விரத மென்க.

15. உண்டோ - உளதாமோ? ஓ - வினா. நறை - தேன். வாரி - கடல்.

16. வசல் என்றது செவியை. பசுமை - பொன்னிறம்.

17. என்னைவைத்தாய் என்பது எஞ்சிநின்றது. கமலம் - கையாகிய தாமரை.

18. கொங்கு - வாசனை. பொகுட்டு - தாமரைக்கொட்டை. கமலாலயம் என்பது அன்பரிதயகமலமாகிய ஆலயத்தை.

20. நிற்பார் என்றது சிவபிரானை.

21. அடிக்கு என்பதிலுள்ள குவ்வுருபை ஐயுருபாக்கிப் பொருள்கொள்க. கொஞ்சுதல் ஈண்டு மகிழ்ந்துபேசுங்குறிப்பையுணர்த்திநின்றது. மகிழ்நர் என்றது நாயகராகிய சிவபிரானை. ஆரணம் - வேதம்.

22. குரம்பை - கூடாகியவுடம்பு. ஒளித்தல் - கண்மறைதல்.

23. தாமரை என்றது பாதத்தை.

24. ஏலம் - மயிர்ச்சாந்து. ஆலம் - ஆலிலை. அடங்குதல் - ஒடுங்கியிருத்தல். திருமாலுமிவள் அமிசமேயென்பதறிக.

25. செல்லுமப்போது என்றதைப் பாணிக்கிரகணம் பண்ணச்செல்லும் போதென வருவித்துப் பொருளுரைக்க.

26. பெறுவற-சிறப்பாக. வீக்குதல் - கட்டுதல், ஈண்டணிதல். சடாடவி - சடைக்காடு. காளம்-கருமை. விடத்தையமுதாக்கியவரலாறு - கடலி னின்றெழுந்துவந்தவிடத்தைச் சிவபிரான்கையில்வைத்து அம்பி கையைநோக்கி உன்பார்வையால் இந்நஞ்சு அமுதமாமேயெனக்கூற, அவளங்ஙனமே திருக்கண்ணால்நோக்க, அந்நஞ்சு அமுதமாயிற்று. இதனைக்காஞ்சிப்புராணம், மணிகண்டீச்சரப்படலம் சக, ருo-ஆங் கவியிற் காண்க.

27. உன்னி - நீரென்றுநினைத்து. கலை - மான். சழி - உப்பங்கழி. வலை குதிக்கும் - வலையைநீங்கிக் குதிக்குமென வருவித்துரைக்க.

28. வெடி-ஒலி. சுற்றுதல்-ஈண்டு அர்த்தநாரியாகக் கலந்திருத்தல். முகூ நீலப்போதெனக்கூட்டுக. கோமளமேனி - அம்பிகையினழகுடைய வடிவமென்க.

கலைசைச்சிலேடைவெண்பா.

பிழைதிருத்தம்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
1	18	கழுநீா	கழுநீர்
,,	19	கழுநீர்மலா	கழுநீர்மலர்
2	4	தண்டாங்க	தண்டாங்க
,,	9	புடைய	யுடைய
3	5	ஞோர்த்தன	ஞோர்தன
,,	16	பிமரம்	பிரமரம்
,,	17	நீலோபலத்தி	நீலோற்பலத்தி
,,	,,	தெடுக்கும்	தெடுக்கும்.
,,	30	போவார்	போர்
,,	32	திறைஞ்சுந்	திறைஞ்சு
5	9	வேணியர்	வேணியார்
,,	11	குதிக்கும்	குதிக்கும்
6	21	க்ண்ணோர்	கண்ணோர்
,,	27	கொங்கை	கொங்கை
,,	31	எர்	ஏர்
7	21	ஆலுடையவர்	ஆலுடையவர்.
8	14	தவளும்.	தவழும்.
9	24	அடக்கம்	அடக்கும்
,,	28	தண்ணூற்	தண்ணோர்
10	12	ஞருவங்	ஞவருங்
11	3	சஞ்ச	சஞ்சல
,,	18	கடுங்கை	கடுக்கை
12	4	பொற்கெடி	பொற்கொடி
,,	11	புடையவர்	யுடைவர்
13	17	பாதத்து	பாதத்து
14	8	கப்பு	காப்பு
,,	14	மாட்டா	மட்டா
,,	18	மனி	மணி
,,	23	குழவுங்	குழுவுங்
15	29	உண்டாகும்	உண்டாக்கும்
16	8	கடத்தை	கடகத்தை
,,	9	பால்னுக்கு	பாலனுக்கு
,,	20	பனையிற்	பணையிற்
17	15	கத்தைத்	கத்தைத்தா

,,	28	கலைசை	கலைசையே
20	,,	ஒலிகின்ற	ஒலிக்கின்ற
,,	23	அவின்	ஆவின்
,,	31	தேவிவை	தேவியை
21	18	வஞ்சிளம்போ	வஞ்சியிளம்பே
,,	21	வழுத்துவரர்	வழுத்துவார்
23	8	குறிப்யு	குறிப்பு
,,	12	நோக்கமும்	நோக்கமுமம்
,,	24	மாறுகொள்ள	மாறுகொள்ளா
,,	26	சஞ்சிசத்தைப்	சஞ்சிதத்தைப்
25	1	வாணுதலாற	வாணுதலார்
26	4	மது	மாது
27	7	மங்கையற்	மங்கையர்
,,	20	மிதியாத்	மிதையத்
,,	31	வாக்கினர்	வாக்கினுர்
,,	,,	ஆக்கினர்	ஆக்கினுர்
28	5	கம்பத்தி	கம்பலத்தி
,,	15	செலுகின்ற	செல்லுகின்ற
,,	17	குளிச்சி	குளிர்ச்சி
,,	26	யொழுக்கமுடைய	யொழுக்கமுமுடைய

மதுராபுரி அம்பிகைமாலை.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
2	4	குழாய்	குழலாய்
,,	8	மதுராபிரி	மதுராபுரி
,,	14	வனங்கழே	வனங்களே
3	1	குழுமி	குமிழுமி
,,	17	வென்றன்	லென்றன்
,,	20	யம்பிகைகே	யம்பிகையே
4	7	யேனிக்கி	யேனுக்கி
1	7	அம்பிகைகாலை	அம்பிகைமாலை
2	9	இண்டு	இரண்டு
,,	17	பாவசத்	பாவசத்
3	7	பெதுவற	பொதுவற